

BOŽSKÁ MAGIE

Nový výklad klasické hermetické
alchymistické rukověti Kybalion

7 posvátných tajemství manifestace

Doreen Virtue

2007

Stručná historie KYBALIONU

MÁTE MAGICKÉ SCHOPNOSTI, s nimiž jste se už narodili a které pocházejí od Boha. To, že máte tvůrčí schopnosti a božskou moc, je logické, protože jste stvořeni k obrazu a podobě Stvořitele. Jedním z vašich životních úkolů je naučit se své dary používat tak, aby výsledkem byly láskyplné a pozitivní činy.

Kybalion je praktická příručka, která vás poučí, jak porozumět svým božsky magickým schopnostem a jak je užívat. Jde o klasickou esoterickou knihu pro samouky, která vyšla poprvé v roce 1908 a naučila bezpočet lidí - včetně mne - jak hermetické (což je pojem odvozující se od Herma, zakladatele hermetické filosofie) principy proměnit v činy.

Vzhledem k tomu, že jazyk *Kybalionu* byl pro dnešní dobu zastaralý a poněkud nesrozumitelný, byla jsem vedena k tomu, abych rukopis zredigovala, převedla do současného jazyka a dodala k němu poznámky a praktické metody aplikace. Tímto úkolem jsem byla hluboce poctěna a pečlivě a za doprovodných modliteb jsem redigovala *Kybalion* tak, abych zachovala jeho význam i učení. Odstranila jsem z něj pouze zastaralé odkazy, archaické formulace, některá velká písmena a nadbytečné věci z učení autorů. Původní axiomy *Kybalionu* jsem ponechala nedotčené z úcty k jejich dávné moudrosti a tradici. Mé komentáře a vysvětlivky jsou jasně rozeznatelné od textu *Kybalionu*, takže poznáte, co pochází ode mne a co od původních autorů.

O hermetismu

Ve starém Egyptě psal jeden velký duchovní učitel knihy a přednášel o schopnosti mysli tvořit a uzdravovat. Jeho nauky byly tak závažné a revoluční, že byl dáván do souvislosti s Hermem, Velkým božstvem-poslem, a Thotem, egyptským bohem psaní a mystiky. Tento učitel je nejčastěji označován jako Hermés Trismegistos, což znamená Tříkrát veliký nebo Trojnásobně veliký. Nikdo neví s jistotou, které tři atributy se tímto titulem míní.

Přestože se učenci nemohou shodnout na datech Hermova života, má se za to, že byl současníkem (a dokonce učitelem) patriarchy Abrahama. Jiní tvrdí, že Hermés žil za dob Mojžíšových. Existují rovněž spory ohledně autentičnosti „Smaragdové desky“ (ta-bula smaragdina), která bývá často připisována Hermovi a která obsahuje slavnou větu „Jak nahoře, tak dole“.

Možná právě kvůli těmto nesrovnalostem bylo Hermovo učení vždy zahaleno závojem tajemství. Hermetické principy byly předány pouze těm, kdo prošli několika stupni zasvěcení, jež znamenaly očišťování, učení a pěstování dovedností. Principy se vyučovaly především ústně a vskrytu.

Hermetická filosofie byla začleněna do mystického židovského učení a do alexandrijské větve gnóze (což byla starověká křesťanská mystická sekta). Hermovy knihy, mezi něž patří *Corpus hermeticum* a *Božský pastýř*, byly přeloženy nejprve do řečtiny a později i do arabštiny a latiny. Hermetismus a jeho odnož alchymie byly populárními tématy v období středověku a renesance (zhruba mezi lety 800 a 1600). Mezi jejich příznivce patřili například Sir Isaac Newton a Carl Gustav Jung.

Během středověku studovali hermetici pouze v tajnosti, protože bylo nebezpečné psát nebo mluvit o jakémkoli jiném duchovním principu, než byly ty schválené vládnoucím náboženstvím. Jinak hrozilo nebezpečí, že takový člověk bude zabit jako „kacíř“ nebo „čarodějnice“. Pojem „hermeticky uzavřený“ pochází z onoho naprostého utajení, které hermetismus zahalovalo.

Dnes je nejen zcela bez nebezpečí hermetismus studovat a praktikovat, ale je to i jeden z nejlhodárnějších způsobů života. Většina studentů metafyziky chápe, že myšlenky vytvářejí realitu. Vy se však můžete ptát, jak je možné ovládat a soustředit své myšlenky, aby jejich manifestace - projevení v realitě - proběhly na nejvyšší a nejlepší úrovni. Odpověď na tuto otázku jsem našla v *Kybalionu*. Tam jsem se naučila i metodu, která udrží mé myšlenky, a tudíž i mé nálady, zdraví, vztahy, finance a podobně nepřetržitě na vysoké úrovni.

Pojem *Kybalion* se vztahuje k tradici ústně předávaného učení hermetických principů, které se vyučovaly jako axiomy nebo formule a které poté zasvěcencům vysvětlovali a podrobně komentovali pokročilí hermetici. Tito lidé uchovávali axiomy ve svých paměťových bankách a vyučovali je pouze ústně. Axiomy neexistovaly v písemné formě až do roku 1908, kdy se tři hermetici rozhodli, že je zveřejní společně s jejich výkladem.

Jako autoři výsledné knihy *Kybalion* byli poté uvedeni anonymní učitelé, hermetici, kteří se nazvali „Třemi zasvěcenci“, a tato kniha měla sloužit jako průvodce principy, s nimiž se seznámili prostřednictvím ústní tradice. Identitu těchto autorů, jakož i tajemný pojem „*Kybalion*“ obklopují mnohé spekulace a spory.

Pokud jste četli mé knihy *Andělská medicína* nebo *Bohyně & Andělé*, víte, že mou vášní je objevování moudrosti starého Egypta, učení Mayů a Řeků. Moudrost těchto kultur (včetně hermetismu) mi pomohla lépe porozumět mým minulým životům i životu současnému. *Kybalion* představuje vynikající esenci těchto pradávných učení a já věřím, že z jeho poselství budete mít prospěch i vy.

Kybalion vyžaduje určité studium. Přečtěte si nejprve mé komentáře a shrnutí a poté si přečtěte text *Kybalionu*, který následuje. Jsem přesvědčena, že nejlepší způsob, jak porozumět jeho učení, je uplatňovat jeho principy v běžném životě. Vždy si přečtěte jednu poučku a poté se zaměřte na to, abyste viděli příklady jeho aplikace v kontextu každodennosti. To ve vás může vyvolat „Aha ! efekt“, kdy vás náhlé pochopení zasáhne jako blesk. Takto se člověk učí nejlépe.

Říká se, že už jen mít *Kybalion* u sebe působí ohromný prospěch, dokonce i když ho nečtete. Jeho energie je ryzí magie, takže si můžete například položit tuto knihu na noční stůl, aby se informace z ní přenesly do vašeho podvědomí, zatímco spíte.

Kéž se těšíte z dalšího probouzení svých schopností Božské magie !

— Doreen Virtue

Poznámka autorky: Věty psané kurzívou v uvozovkách jsou původní a nezredigované axiomy pocházející z ústně předávaného hermetického učení. Za těmito axiomy ještě následuje označení „— *Kybalion*“ stejně jako v původním textu knihy. Další slova psaná kurzívou jsou

vysvětlení axiomů pocházející z pera Tří zasvěcenců. Mé komentáře a redakční poznámky jsou vytištěny normálním písmem.

UVEDENÍ DO KYBALIONU

„Ústa moudrosti jsou zavřena, s výjimkou uší Porozumění.“ — Kybalion

Ze starého Egypta pochází esoterní a okultní nauky, které významně ovlivnily filosofie všech ras a národů. Egypt, domov pyramid a Sfingy, byl rodištěm skryté moudrosti a mystických nauk. V Egyptě pobývali velcí adepti a mistři. Mezi nimi byl jeden, zvaný „Mistr mistrů“. Tento muž, pokud to vůbec byl smrtelník, žil v dobách samotných počátků Egypta. Byl znám pod jménem Hermés Trismegistos. Byl to otec okultního poznání, zakladatel astrologie a objevitel alchymie.

Podrobnosti jeho životního příběhu jsou pro dějiny ztraceny, přestože se za jeho rodiště prohlašuje několik starověkých zemí. Doba jeho pobytu v Egyptě není známa, ale obvykle se udávají dny nejstarších egyptských dynastií, dlouho před dny Mojžíšovými. Nejlepší autority o něm mluví jako o současníku Abrahamovu. Některé židovské tradice tvrdí, že Abraham dostal část svého mystického poznání právě od samotného Herma.

Ve všech starověkých zemích bylo jméno Herma Trismegista ctěno a stalo se synonymem „Pramene moudrosti“. Dosud používáme pojmu „hermetický“ ve smyslu „tajný“ nebo „uzavřený tak, že nic nemůže uniknout“, protože Hermovi následovníci drželi své učení v tajnosti.

Hermetické nauky se nacházejí ve všech zemích a ve všech náboženstvích. Přesto se nikdy neztotožňují s nějakou konkrétní zemí nebo náboženským vyznáním. Starověcí učitelé varovali před možností, že by Tajná nauka vykryštovala v konfesi. Moudrost tohoto varování je zjevná všem studentům historie, z níž vyplývá, že když se náboženství smísí s filosofií, původní okultní moudrost se nakonec vytratí.

Hermetismus se nenachází v knihách. Předává se ústně od mistra ke studentovi, od úst k uchu. Pokud bylo kdy něco napsáno, daný význam byl zastřen alchymickými a astrologickými pojmy, aby poselství mohli správně pochopit pouze ti, kdo vlastnili klíč. Bylo nutné se vyhnout pronásledování ze strany středověkých teologů, kteří bojovali proti Tajnému učení ohněm, mečem, hranicí a křížem. Dokonce ještě dnes existuje pouze velice málo spolehlivých knih o hermetické filosofii, přestože existuje bezpočet odkazů k tomuto tématu v knihách o okultismu. A přesto je hermetická filosofie jediným mistrovským klíčem, který odemyká dveře okultních nauk!

*V dávných dobách se kompilace základních hermetických nauk známých jako „Kybalion“ předávala od učitele ke studentovi. Přesný význam a smysl pojmu **Kybalion** se na několik set let vytratil. Jeho učení nebylo nikdy zapsáno ani vytištěno, alespoň pokud je nám známo. Byla to pouze sbírka maxim a axiomů, které byly pro ty, kdo stáli vně, nesrozumitelné, ale byly jasně pochopitelné studentům hermetismu, jimž je vysvětlili učitelé.*

Tyto nauky představovaly základní principy „Umění hermetické alchymie“, která se týkala ovládní mentálních sil, spíše než materiálních prvků alchymicky se proměňujících z jednoho kovu v druhý. Legenda o „kamenu mudrců“, podle které se obecný kov proměnil ve zlato, byla symbolickou alegorií vztahující se k hermetické filosofii.

V této útlé knize zveme studenty, aby zkoumali hermetické učení **Kybalionu** spolu s našimi vysvětlivkami. Jsme pokornými studenty nauk u nohou Učitele Herma. V této knize vám předkládáme mnoho maxim, axiomů a pravidel **Kybalionu** doprovázených vysvětleními, které, jak se domníváme, budou nanejvýš praktické a srozumitelné.

„Kam vkročily nohy Učitele, uši připravených na jeho Učení se otevírají. Když jsou uši studenta připraveny slyšet, přicházejí ústa, aby je naplnila Moudrostí.“ — Kybalion

Když je žák připraven přijmout pravdu, tato kniha k němu přijde. Takový je Zákon. Hermetický princip Příčiny a Následku ve svém aspektu Zákona přitažlivosti přinese toto učení každému, kdo je připraven je přijmout. Staniž se!

1. KAPITOLA

SEDM POSVÁTNÝCH TAJEMSTVÍ MANIFESTACE

HERMOVA POSVÁTNÁ UČENÍ se v *Kybalionu* dělí na sedm vzájemně propojených principů. Tyto principy se běžně studují v chronologickém pořádku, protože jeden vychází z druhého.

Některé z těchto principů vám mohou připadat povědomé, protože duchovní učitelé je studovali a psali o nich od té doby, co je Hermes před mnoha staletími přinesl. Takže se vám může zdát, jako byste studovali základní aritmetiku, zatímco již zvládáte algebru.

Studium těchto principů vytváří pevný základ pro vaše přirozené duchovní dary. Ačkoli celý život studuji a praktikuji metafyziku, objevila jsem při studiu *Kybalionu* nové poznání, tajemství a myšlenky. Hlubší porozumění těmto principům vám pomůže zvládnout vaše vrozené schopnosti manifestace. Naučíte se například udržovat své nálady, myšlenky a vibrace na vysoké úrovni. To následně udrží na oné úrovni i vaše vztahy, finance, zdraví a další zkušenosti.

Následuje je přehled Sedmi posvátných principů, které nám Hermés dal. Počáteční věty psané kurzívou jsou axiomy, které v *Kybalionu* tvoří osnovu každého principu. V dalších kapitolách naleznete doplňující informace o každém principu, jakož i praktické způsoby, kterými se uvádí do každodenní praxe.

Sedm posvátných principů

PRVNÍ POSVÁTNÝ PRINCIP se nazývá „**Mentalismus**“. Axiom *Kybalionu* shrnuje tento princip takto: „**VŠECHNO je Mysl; Vesmír je Mentální.**“

Tento princip vysvětluje, že celý Vesmír (včetně vás a vašeho života) sestává z všeobsažné Božské Mysli, jejích myšlenek a myšlenkových forem.

V *Kybalionu* se o Stvořiteli mluví jako o „**VŠEM**“. **VŠECHNO** je Mysl, což znamená nekonečnou a neomylnou inteligenci, moudrost a tvořivost. Vzhledem k tomu, že **VŠECHNO** je všude, i Mysl je všude. Žijete v této všudypřítomné Mysli **VŠEHO**. Vaše pravá mysl (vaše vyšší já) je prodloužením a výtvozem Božské Mysli.

DRUHÝ POSVÁTNY PRINCIP se nazývá „Souvztažnost“. *Kybalion* shrnuje tento princip Hermovým slavným výrokiem: „Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře.“

Hermetici dělí svět na tři roviny: fyzickou, mentální a duchovní. Každá rovina se řídí týmiž duchovními zákony. Takže pokud pochopíte zákony, které vládou jedné rovině, pochopíte i to, jak fungují ostatní roviny. Když uplatníte toto pochopení v praxi, můžete povznést své vědomí a život na vyšší roviny existence.

TŘETÍ POSVÁTNY PRINCIP se nazývá „Vibrace“. V *Kybalionu* se praví: „Nic nespočívá v klidu; všechno se hýbe; všechno se vlní.“

Všechno ve Vesmíru se pohybuje, dokonce i takzvané neživé předměty, které jsou plné vibrujících atomů a energie VŠEHO. Rozdíl mezi různými rovinami existence spočívá pouze v jejich vibrační frekvenci pohybu. Hermetici uplatňují tento princip při zrychlování nebo zpomalování vibrační frekvence objektů nebo situací, které si přejí přitáhnout, změnit nebo eliminovat.

ČTVRTÝ POSVÁTNY PRINCIP se nazývá „Polarita“. V *Kybalionu* se shrnuje tímto způsobem: „*Vše je Duální; vše má póly; všechno má svou dvojici protikladů; podobné a nepodobné je totéž; protiklady jsou ve své podstatě totožné, ale liší se jen svým stupněm; krajnosti se setkávají; všechny pravdy jsou jen polopravdami; všechny paradoxy je možno uvést v soulad.*“

Čtvrtý princip vysvětluje, že každá zkušenost a volba je v podstatě stejná. Co se jeví být protikladné, je ve skutečnosti totéž, pouze s rozdílem odlišné míry týchž složek. Prosperita a chudoba nejsou protiklady. Jsou to pouze konce jednoho sloupce, které vibrují na odlišných frekvencích. Každá situace ve vašem životě má svůj sloupec či stupnici s krajnostmi na každém konci a s vibračními přírůstky mezi nimi.

Hermetici používají tento princip k proměně nechtěných situací a emocí v něco více žádoucího tak, že pouze změni jejich vibraci na nejvyšší konec každého sloupce.

PÁTÝ POSVÁTNY PRINCIP se nazývá „Rytmus“. V *Kybalionu* se tento princip vysvětluje takto: „*Vše plyne, ven a dovnitř; všechno má svůj příliv a odliv; všechno se zvedá a zase padá; ve všem se projevuje kyvadlový pohyb; míra, v jaké se kyvadlo vychýlí doprava, odpovídá míře, v jaké se vychýlí doleva; rytmus se vyrovnává.*“

Podle pátého principu funguje Vesmír v přesných a předvídatelných rytmech. Jestliže dovolíte, aby vás tyto rytmy ovládaly, budou vaše nálady a život jednou dole, jednou nahoře. Ale když rytmy ovládnete vy, stanete se imunními vůči zvrátům v pocitech nebo životních zkušenostech směrem dolů.

ŠESTÝ POSVÁTNY PRINCIP se nazývá „Příčina a následek“. V *Kybalionu* se říká: „*Každá příčina má svůj následek; každý následek má svou příčinu; všechno se děje podle Zákona; náhoda je pouze označení pro nerozpoznaný Zákon; existuje mnoho rovin kauzality, ale nic se nevymyká Zákonu.*“

Toto je dokonale uspořádaný Vesmír a nic se v něm neděje náhodně nebo omylem. V pozadí každého následku existuje příčina. Život začínáte zvládat tehdy, když se namísto toho, abyste byli unášeni vůlí nebo touhami druhých, stanete vědomou příčinou následků, které si přejete. Tohoto principu můžete použít k docílení uzdravení a k manifestaci svých přání v realitě.

SEDMÝ POSVÁTNY PRINCIP se nazývá „**Rod**“. Shrnutí tohoto principu v *Kybalionu* zní následovně: „*Rod je ve všem; všechno má svůj Mužský a svůj Ženský princip; rod se projevuje na všech rovinách.*“

Sedmý princip se nevztahuje k tradičním rolím muže a ženy projeveným v lidských tělech. Každý člověk má v sobě obě tyto energie, protože celý Vesmír je složen z nich obou. Tyto energie jsou mocné a vzájemně závislé, a společně tak tvoří stvoření.

Ženská energie je magnetická a přitažlivá. Mužská energie je elektrická a tvůrčí. Odpuzování a přitahování představuje základ Božské magie. Abyste mohli manifestovat, musíte buď svou touhu přitáhnout, nebo ji vytvořit. Abyste se těšili neustálému přílivu hojnosti, porozumějte a pracujte s nepřetržitým tokem dávání a přijímání, jak učí tento princip.

„Principů Pravdy je sedm; ten, kdo je zná a chápe, vlastní Magický klíč, pod jehož dotekem se všechny Chrámové Dveře otevírají.“ — Kybalion

2. KAPITOLA

MENTÁLNÍ ALCHYMIE

BEZ OHLEDU NA TO, co se děje ve vašem životě, co byste z něj chtěli eliminovat, bez ohledu na to, co byste chtěli přitáhnout nebo vytvořit... můžete toho dosáhnout rychle. Jeden z důležitých aspektů Božské magie se týká procesu transmutace.

Ve slovnících je „transmutace“ definována následovně:

1. Proces proměny jednoho prvku v druhý jeho ozáření nebo bombardováním radioaktivními částicemi.
2. Změna formy něčeho, například kinetické energie v energii potenciální, či modifikace struktury molekuly, krystalu či atomu.
3. Změna hrubé síly v jemnější.
4. Změna energie v hmotu či hmoty v energii.

Pro hermetiky znamená transmutace „změnu z nežádoucího jevu v žádoucí jev“. Povšimněte si slova „jev“, které zde znamená, že všechno, co chcete přitáhnout nebo čeho se chcete zbavit, se pouze „jeví“, je pouhou iluzí. Je to souhrn energie, stejně jako myšlenka. Proto je stejně tak snadné zbavit se nebo přitáhnout něco velkého jako uzdravit nebo manifestovat v realitě něco méně významného.

Ve středověku se studium hermetismu a „alchymie“ považovalo za bláhovost, které se věnují lidé v „podsvětí“. Ti, kdo studovali hermetismus, byli posedlí proměnou obecných kovů (jako například olova) v drahé kovy (například ve zlato). Přesto jsou hermetici přesvědčeni, že cennější a důležitější je „mentální alchymie“. Mentální alchymie se zaměřuje na přitahování zlata a zlatých příležitostí prostřednictvím procesu zvaného „transmutace“.

Jak stojí v *Kybalionu*, můžete transmutovat jakýkoli předmět nebo situaci tak, že změníte (neboli transmutujete) své myšlenky. Mentální alchymie vám bude dávat více smyslu, až budete studovat a praktikovat sedm principů, jež jsou popsány v následujících kapitolách.

*„Mysl“ (stejně jako kovy a živly) mohou být transmutovány z jednoho stavu do stavu jiného, z jednoho stupně do stupně jiného, z jednoho pólu na druhý pól, z jedné vibrace do vibrace jiné. Skutečná alchymická transmutace je mentální umění.“ — **Kybalion***

Hermetici byli původně alchymisty, astrology a psychology a Hermés byl zakladatelem těchto myšlenkových škol. Z astrologie se vyvinula moderní astronomie, z alchymie se vyvinula moderní chemie, z mystické psychologie se vyvinula moderní psychologie.

Existuje mnoho dokladů, že staří znali a praktikovali astronomu, chemii a psychologii. Vlastnili toto vnitřní poznání stejně jako poznání vnější, kdežto vědci mají obvykle pouze vnější poznání. Transmutace patřila k mnoha dalším tajným odvětvím poznání, jež hermetici vlastnili.

„Transmutace“ se obvykle vztahuje k pradávnému umění transmutace kovů, zvláště pak obecných kovů ve zlato. Slovo „transmutovat“ znamená „změnit z jedné povahy, formy, stavu nebo podstaty v druhou.“ A tak nazýváme mentální transmutaci „Uměním mentální chemie“ čili „Mentální alchymii“.

Prvním ze Sedmi hermetických principů je Princip mentalismu. Axiom „VŠECHNO je Mysl; Vesmír je Mentální“ znamená, že vlastní skutečností Vesmíru je Mysl a Vesmír sám je Mysl a „existuje v Mysli VŠEHO“.

Jestliže Vesmír je svou povahou mentální, potom mentální transmutace musí být uměním změny podmínek Vesmíru, co se týče hmoty, síly a mysli. Takže mentální transmutace je skutečně onou „magií“, o níž dávní autoři psali ve svých okultních spisech, k nimž poskytli tak málo praktických pokynů. Jestliže všechno je mentální, potom transmutace může nejen změnit podmínky, jež se běžně považují za „mentální“, nýbrž také podmínky materiální.

V této útlé knize vám nastíníme základní principy mentální transmutace, abychom vám pomohli lépe uchopit v ní obsažené principy a vlastnit mistrovský klíč, který otevírá mnohé dveře Principu polarity.

*V následující kapitole se budeme zabývat prvním hermetickým principem: Principem mentalismu, který přináší pravdu, že - slovy **Kybalionu** - „VŠECHNO je mysl; Vesmír je mentální“. Žádáme vás o bdělou pozornost a pečlivé studium tohoto velkého principu, neboť se jedná o vskutku základní princip celé hermetické filosofie a hermetického umění mentální transmutace.*

PRVNÍ POSVÁTNY PRINCIP:

PRINCIP MENTALISMU

VESMÍR A VŠECHNO V NĚM neustále roste, pohybuje se a mění se. Nic není trvalé a neměnné, kromě změny samotné. Vlastní síla, která pohání toto nepřetržité tvoření, se nazývá VŠECHNO. Je to vše, co je, a proto je nekonečné a věčné. VŠECHNO je živá mysl sestávající z nesmrtelné životní síly a Božské moudrosti. VŠECHNO je Duch.

VŠECHNO zaplňuje všechen prostor v Univerzu. Duch prostupuje vaším tělem, domovem, kanceláří i autem. Neexistuje místo, kde by Duch nebyl.

Na rozdíl od Vesmíru, kterému dodává sílu a který obývá VŠECHNO neměnné. Tento paradox je usmiřitelný prostřednictvím hermetického učení, že Vesmír je obsažen v Mysli VŠEHO. Nádoba (VŠECHNO) je neměnná, ale to, co je v ní (Vesmír), se neustále mění.

Stejně tak se stále mění i obsah vaší mysli. Tohoto principu můžete použít, abyste změnili cokoli ve svém životě. Vzhledem k tomu, že si svůj Vesmír vytváříte vlastní myslí (stejně jako VŠECHNO vytváří ve své Mysli Vesmíry), můžete změnit jeho obsah tak, že změníte své touhy. Některé postupy, jak toho dosáhnout, jsou popsány v následujících kapitolách. Ale nejprve jsou v *Kybalionu* věnovány čtyři kapitoly základům prvního principu, Principu mentalismu. Je to proto, že první princip je životně důležitý pro porozumění a aplikaci dalších principů a hermetismu obecně. V době, kdy tato kniha vyšla poprvé, bylo pojetí mentálního Vesmíru revoluční. A pro ty, kdo neznají meta-fyziku, je tato myšlenka naprosto nová dodnes.

Pokud jste již přijali premisu, že vše ve vašem životě je myšlenkovou formou, tato kapitola i tři kapitoly následující se vám budou číst rychle. Nicméně bych doporučovala, abyste pozorně četli každou kapitolu, protože se v nich vyskytují určitá zrnka poznání, která mohou pomoci i těm nejzběhlejším metafyzikům. Než se tato zrnka ozřejmí, je třeba je pečlivě prostudovat.

„Pod Vesmírem Času, Prostoru a Změny i za ním se věčně nachází Podstatná realita - Základní pravda.“ — Kybalion

Ve skutečnosti nelze o ničem říci, že to „je“, avšak všechno se „stává“ a mění. Nic nezůstává v klidu, neboť se všechno rodí, roste a umírá. V okamžiku, kdy něco dosáhne svého vrcholu, to začíná upadat. Princip Rytmu působí neustále. V ničem neexistuje žádná realita ani substancialita. Nic není trvalé, kromě změny samotné.

Vše se vyvíjí z něčeho jiného a rozpouští se do něčeho jiného jako neustálý příliv a odliv, tvoření a zanikání. Všechny tyto proměnlivé věci jsou vnějšími zdáními či manifestacemi (projevy) v nich obsažené síly, kterou hermetičtí mistři nazývají „VŠECHNO“. Vnitřní povaha VŠEHO je nepoznatelná. Pouze VŠECHNO je s to pochopit svou povahu a bytí.

Přestože vlastní povaha VŠEHO je nepoznatelná, jsou jisté pravdy související s jeho existencí, které učí **Kybalion**: „To, co je Základní pravdou, Podstatná realita, přesahuje jakékoliv pojmenování, ale moudří lidé to označují jako VŠECHNO. Ve své podstatě je VŠECHNO nepoznatelné. Ale to, co říká rozum, je třeba vlídně přijmout a zacházet s tím s úctou. "Lidský rozum činí následující závěry týkající se VŠEHO, aniž by se snažil odstranit závoj z nepoznatelného:

- (1) VŠECHNO musí být VŠECHNO, co skutečně existuje. Mimo VŠECHNO nemůže existovat nic, jinak by VŠECHNO nebylo VŠÍM.
- (2) VŠECHNO musí být nekonečné, protože nic nemůže vymezovat, ohraničovat, spoutávat ani omezovat VŠECHNO. Musí být nekonečné v čase neboli věčné. VŠECHNO muselo a musí vždy a nepřetržitě existovat, protože není nic jiného, co by ho mohlo stvořit. Něco se nemůže vyvíjet z ničeho. Jestliže by VŠECHNO někdy „nebylo“, byť na jeden jediný okamžik, „nebylo“ by ani teď. Muselo a musí být neustále a provždy, protože je nic nemůže zničit.

VŠECHNO musí být nekonečné všude v prostoru, protože mimo VŠECHNO žádné místo neexistuje. Musí být v Prostoru kontinuální, bez přestání, bez oddělení nebo přerušení, protože nic by nemohlo přerušit, rozdělit nebo přetřhnout jeho kontinuálnost. Musí být nekonečné, co se týče moci, neboli absolutní, protože nic je nemůže omezovat, ohraničovat, rušit nebo podmiňovat. Nepodléhá žádné jiné Síle, protože žádná jiná síla neexistuje.

- (3) VŠECHNO musí být neměnné a nezměnitelné, protože vně neexistuje žádná síla, která by mohla změny způsobit. Nelze k němu nic přidat ani z něho nic ubrat, nelze je zvětšit ani zmenšit a musí vždy zůstat takové, jaké je teď: VŠECHNO.

Vzhledem k tomu, že VŠECHNO je nekonečné absolutní, věčné a nezměnitelné, je logické, že vše, co je změnitelné, nemůže být VŠECHNO. A vzhledem k tomu, že vně VŠEHO nic není, potom všechny takové konečné věci nemohou být ve skutečnosti nic. Velice brzy tento zdánlivý rozpor vysvětlíme.

VŠECHNO není záležitostí pouhé energie, protože nemůže vzniknout nic, co by bylo větší než jeho zdroj. Co je vyšší než hmota nebo energie, o níž víme, že existuje ve Vesmíru? VŠECHNO je „Nekonečná živá mysl“, což je pojem mnohem vyšší než mechanické síly či hmota. VŠECHNO je Nekonečná živá mysl, kterou nazýváme „Duchem“!

4. KAPITOLA

MENTÁLNÍ VESMÍR

KYBALION ZEVRUBNĚ ZKOUMÁ POVAHU vesmíru a používá přitom Hermův způsob deduktivního uvažování „Jak nahoře, tak dole“. Hermetismus učí, že pokud porozumíte jedné rovině existence, můžete porozumět i všem ostatním rovinám. Takže závěry hermetiků o Vesmíru a VŠEM pocházejí z aplikace pozemského poznání na tyto vyšší roviny. Dovozejí, že „nahoře“ (Vesmír) se rozpíná a tvoří stejně jako „dole“ (hmota) prostřednictvím mentálních obrazů.

Svámi mentálními obrazy vytváříte svůj Vesmír, který udržujete, což je princip, o němž má *Kybalion* mnoho co říci a který důkladně vysvětluje v následujících kapitolách. Tato kapitola pokračuje ve vytváření základů pro první hermetický princip Mentalismu. Je důležité porozumět tomuto principu dřív, než se začnou objasňovat další.

„Vesmír je mentální - je udržován v Mysli VŠEHO.“ — Kybalion

VŠECHNO je Duch! Ale co je Duch? Tuto otázku nelze zodpovědět, protože Duch je VŠECHNO, což nelze vysvětlit ani definovat. Duch je jednoduše název daný nejvyššímu pojetí Nekonečné živé mysli. Duch přesahuje naše chápání a my používáme tohoto pojmu jako způsobu, jak přemýšlet nebo mluvit o VŠEM, přičemž uznáváme, že ho nejsme schopni plně pochopit. Musíme to buď dělat takto, nebo na tuto záležitost vůbec přestat myslet.

Uvažujme nyní o povaze Vesmíru jako celku i v jeho částech. Co je Vesmír? Už víme, že nemůže existovat mimo VŠECHNO. Je potom Vesmír VŠECHNO? Ne, ani nemůže být, protože Vesmír se neustále mění a ani v jiných ohledech se nemůže poměřovat se VŠÍM, jak se praví v naší předchozí lekci.

Zpočátku by lidská mysl mohla dovozovat, že jestliže Vesmír není VŠECHNO, pak není nic. Ale to není uspokojivá odpověď, protože si uvědomujeme existenci Vesmíru. Takže jestliže Vesmír není VŠECHNO ani nic, co potom může být? Zkoumejme tuto otázku.

Jestliže Vesmír vůbec existuje, či se zdá, že existuje, musí být stvořením VŠEHO. Ale vzhledem k tomu, že něco nemůže pocházet z ničeho, jakou látku použilo VŠECHNO ke stvoření Vesmíru? Někteří filosofové jsou přesvědčeni, že VŠECHNO stvořilo Vesmír ze sebe. Ale VŠECHNO nemůže ze sebe odebrat ani se rozdělit, aby se stalo atomem nebo pozemskou bytostí. Jiní filosofové přeskočili přímo k závěru, že oni a VŠECHNO jsou jedno a totéž. Vykukovali: „Jsem Bůh!“ To je podobné, jako kdyby žila prohlašovala, že je celým tělem.

Ale co je Vesmír, pokud není VŠÍM rozděleným na zlomky? Co jiného může být a z čeho může být stvořen? Druhý princip, „Princip souvztažnosti“, a starý hermetický axiom „Jak nahoře, tak dole“ nám pomáhá zhlédnout působení na vyšších rovinách prostřednictvím zkoumání působení na naší vlastní rovině.

Na materiální pozemské rovině tvoří lidé tak, že používají vnější materiál. Ale tato analogie nedává odpověď na naši otázku, protože vně VŠEHO neexistuje žádný materiál, který by bylo možno použít při tvoření Vesmíru. Lidé také plodí děti z částí sebe. Tento scénář také odporuje našemu poznání, že VŠECHNO nemůže přenést ani oddělit žádnou část sebe. Ke VŠEMU nelze ani nic přidat, ani je nelze znásobit.

Existuje li tedy nějaký třetí způsob, kterým lidé tvoří? Ano, tvoří mentálně! Při mentální tvorbě se nepoužívá žádných vnějších materiálů, člověk při ní nereprodukuje ani nedělí sebe sama. Přesto Duch každého člověka prostupuje i jeho mentální výtvoř.

Podle Principu souvztažnosti („Jak nahoře, tak dole“) můžeme dovodit, že VŠECHNO vytváří Vesmír mentálně, stejným způsobem, jako lidé tvoří své mentální obrazy. Takové bylo Hermovo učení: VŠECHNO může tvořit jedině mentálně, aniž by použilo materiálu (a neexistuje nic vně něho, co by se dalo použít) nebo jinak reprodukovalo sebe samo (protože jedno krát jedno rovná se jedno).

Stejně jako vy můžete ve své mysli stvořit svůj Vesmír, i VŠECHNO vytvářivé své Mysli Vesmíry. Váš Vesmír je mentálním výtvozem konečné mysli, zatímco Vesmír VŠEHO je výtvozem Nekonečna. Jsou si podobné, ale nekonečně se liší stupněm. Postupně budeme podrobněji zkoumat proces tvoření a manifestace. Následující fakt je faktem, který je nyní potřeba si zapamatovat: Vesmír a všechno, co obsahuje, je mentálním výtvozem VŠEHO.

„VŠECHNO tvoří ve své Nekonečné mysli bezpočet Vesmírů, které existují po eóny času - a přesto je stvoření, vývoj, pád a smrt milionů Vesmírů pro VŠECHNO pouhým mrknutím oka.“ — **Kybalion**

„Nekonečná mysl VŠEHO je lůnem Vesmírů.“ — **Kybalion**

VŠECHNO a Princip rodu

Sedmý hermetický princip, Princip rodu (podle něhož se všechno ve Vesmíru skládá z mužské a ženské energie) se manifestuje na všech rovinách života: materiální, mentální i duchovní. Když se cokoli zplodí nebo vytvoří na jakékoli rovině existence, je v tom nutně obsažen Princip rodu. To platí i v případě stvoření Vesmírů.

VŠECHNO SAMO O SOBĚ přesahuje rod, stejně jako přesahuje i ostatní Zákony, včetně Zákona času a Zákona prostoru. VŠECHNO je Zákonem, ze kterého všechny Zákony pocházejí a jemuž samo nepodléhá. Ale když se VŠECHNO manifestuje na nižších rovinách, chová se podle Zákona a Principu. Proto se na materiální rovině manifestuje i Princip rodu ve svých mužských a ženských aspektech.

VŠECHNO samo nemá dualitu, a tudíž ani rod. VŠECHNO je Jedno a manifestuje mužský i ženský princip. Mužský princip se manifestuje, když VŠECHNO promítá svou vůli směrem k ženskému principu (který lze označit jako „Přírodu“). Příroda poté začne skutečnou práci vývoje Vesmíru, včetně lidí a vyšších rovin.

Jestliže dáváte přednost starým způsobům myšlení, můžete o mužském principu uvažovat jako o Bohu Otcí a o ženském principu jako o Přírodě, Univerzální Matce, z jejíhož lůna se všechno zrodilo. Toto není jen poetický obrat. Jde o popis skutečnosti procesu stvoření Vesmíru. VŠECHNO je Jedno a Vesmír (včetně mužského a ženského principu) je plozen, tvořen a existuje v Nekonečné mysli.

To by vám mohlo pomoci porozumět, jak uplatnit Princip souvztažnosti na sebe a svou mysl. Část vás, kterou nazýváte „já“, stojí stranou a je svědkem tvorby mentálních obrazů ve vaší mysli. Část vaší mysli, která tvoří mentální obrazy, lze nazvat „já“, na rozdíl od „Já“, které stojí opodál a je svědkem a zkoumá myšlenky, nápady a obrazy „já“. „Já“ (s velkým počátečním písmenem) je váš mužský princip a „já“ je váš ženský princip. Každý člověk má v sobě oba rody.

V dětství máme přirozenou úctu ke VŠEMU, protože VŠECHNO je naše otcovská a mateřská mysl. Vaše pocity lásky a péče, které pocházejí z náboženství, spirituality a přírody, se podobají přichylnosti dítěte k jeho rodičům.

Země je jen malým aspektem Vesmíru, který zahrnuje ještě další miliony světů. Existují také miliony jiných Vesmírů, jež existují v Nekonečné mysli. Existují bytosti vyznačující se silami a vlastnostmi vyššími, než o jakých lidé kdy snili. A přesto tyto bytosti byly kdysi jako vy, a možná na ještě nižších rovinách. A budou se postupem času vyvíjet ještě výš, protože takové je určení všech duší.

Smrt není skutečná, dokonce ani v relativním smyslu toho slova. Je to pouze zrození do nového života. Půjdete do vyšších rovin života na eóny času. Vesmír je vaším domovem a vy budete až do konce času zkoumat jeho nejzazší kouty. Přebýváte v Nekonečné mysli VŠEHO a vaše schopnosti a možnosti jsou nekonečné v času i prostoru. A na konci Velkého cyklu eónů, když VŠECHNO vtáhne všechno své stvoření zpátky do sebe, půjdete radostně, neboť tak skutečně zažijete jednotu se VŠÍM.

Mezitím buďte v klidu a pokoji. Jste v bezpečí a pod ochranou nekonečné moci otcovské a mateřské Mysli.

„V otcovské a mateřské Mysli jsou smrtelné děti doma. Neexistuje nikdo, kdo by byl ve Vesmíru bez Otce nebo bez Matky.“ — Kybalion

5. KAPITOLA

BOŽSKÝ PARADOX

TATO KAPITOLA POJEDNÁVÁ o paradoxu, že hmota je iluzorní i skutečná zároveň. Vtip spočívá v umění těšit se z materiálního světa, a neztratit se přitom v jeho iluzích.

V *Kybalionu* se uvádí Božský paradox, totiž že „přestože Vesmír není, stále je“. Existuje rozdíl mezi Absolutní pravdou a Relativní pravdou. Pouze Stvořitel zná Absolutní pravdu Vesmíru.

Relativní pravda je lidské chápání, že hmota existuje, protože se jí můžeme dotýkat, cítíme její pach, vidíme ji, slyšíme ji i ochutnáváme. Relativní pravda vychází z našich lidských zkušeností, bez celistvého poznání Absolutní pravdy, která je v jejím pozadí. Materiální předměty zakoušíme jako pevné. Ale elektronické mikroskopy ukazují, že zdánlivě pevné předměty ve skutečnosti sestávají z vibrujících atomů, které jsou obsaženy ve VŠEM, jež je „pohání“.

Hermetici učí, že je chyba procházet životem, jako kdyby vše bylo jen iluzí. Takový přístup nazývají „jít životem jako ve snu“. Ignorování nebo popírání hmoty nám nepomůže žít efektivně. Žijeme li v lidském těle na Zemi, je důležité uznat, že je pro nás hmota skutečná. Stále se nám však nabízí možnost svůj vztah k hmotě změnit tím, že povzneseme ty naše myšlenky, které se hmoty týkají.

Takto se praktikuje Božská magie v uzdravování, vytváření blahobytu a realizování významných projektů.

Kontrolu nad svou materiální existencí můžeme získat za předpokladu, že nejprve uznáme existenci hmoty v rámci iluze a poté použijeme vyšší síly transmutace a Mentální tvorby (procesu, který Kybalion v celém svém textu vysvětluje).

„Představte si, že polomoudří, kteří rozpoznávají relativní neskutečnost Vesmíru, mohou i pohrdat jeho zákony. Jsou to hloupí a velice domýšliví pošetilci a roztrhají se o skaliska a budou roztrháni živly pro svou bláhovost. Skutečně moudří Již znají povahu Vesmíru, užívají Zákona proti zákonům, vyššího proti nižším a Uměním alchymie transmutují to, co je nežádoucí, v to, co je cenné, a tak vítězí. Mistrovství spočívá nikoli v abnormálních snech, vizích a fantastické představivosti nebo způsobu života, nýbrž v používání vyšších sil proti nižším - v unikání bolestem nižších rovin prostřednictvím rozvibrování se na vyšší. Zbraní Mistra je transmutace, nikoli arogantní popírání.“

— **Kybalion**

Tento axiom popisuje paradox Vesmíru, který je výsledkem Principu polarity, jenž se projevuje, když VŠECHNO začíná tvořit. Nekonečné VŠECHNO vidí Vesmír a vše v něm jako sen ve stavu meditace. Přesto je třeba - pro naše konečné uvědomění - brát Vesmír jako skutečný a žít s pochopením nejvyšší pravdy.

Jestliže se lidé chovají a žijí, jako kdyby byl Vesmír pouhým snem, potom jsou jako náměsíčníci klopýtající životem a nečinící žádný pokrok. Jsou násilně vzbuzeni, když na ně uhoří přírodní zákony, které se oni snaží ignorovat. Mějte svou mysl stále upřenou na hvězdu, ale bedlivě očima sledujte své stopy, aby nedošlo k pádu v případě, že byste se soustředili na něco příliš vpředu. Skutečností je, že nyní jste na Zemi a máte co do činění s její přírodou a zákony. Nicméně, budete-li pracovat s mentálními zákony, jež jsou vyšší než zákony hmotné, můžete se ze svého života radovat.

To, co hermetici znají jako „Zákon paradoxu“, je aspekt Principu polarity. Hermetické spisy jsou plné odkazů na paradoxy v životě. Učitelé hermetismu neustále povzbuzují své studenty, aby brali v úvahu i „druhou stránku“ každé otázky. I my vás povzbuzujeme, abyste studovali a uchopili Božský paradox Absolutního a Relativního, abyste se vyhnuli bažinám polopravdy.

Můžete instinktivně protestovat proti myšlence, že Vesmír je mentálním výtvozem VŠEHO, a tudíž iluzí. Vezměte tedy v úvahu jak Absolutní, tak Relativní hledisko.

Absolutní pravda je definována jako „věci tak, jak je zná mysl Boží“. Absolutní pravda zní, že stále se mění se Vesmír, srovná-li se s navěky neměnným VŠÍM, je iluzí. Vše, co má počátek a konec, musí být v určitém smyslu nereálné a nepravdivé - a do této kategorie spadá i Vesmír. Z Absolutního hlediska neexistuje nic reálného kromě VŠEHO.

Nyní uvažme Relativní pravdu, která je definována jako „věci tak, jak je schopno je chápat nejvyšší lidské zdůvodnění“. Přestože je tedy Vesmír nereálný a iluzorní, pro konečné mysli, které jej vnímají prostřednictvím smrtelných smyslů, je Vesmír naprosto reálný. Protože jsme lidé, musíme vzít v úvahu zkušenost lidských smyslů. Nejsme VŠECHNO.

Jestliže například kopnete do skály, nebude vůbec záležet na tom, že věda dokázala, že skála není pevná. Vaše noha pozná velice citelně dopad střetu se skálou. Samozřejmě, vaše noha je hmotou stejně jako skála a mozek. Jestliže by se vám zdál o skále sen, váš mentální obraz skály by se jevil jako naprosto skutečný. Vzhledem k tomu, že žijeme v iluzorním Vesmíru, zdá se nám Vesmír naprosto reálný. K tomu, abychom ho mohli znát i jinak, museli bychom být SAMOTNÉ VŠECHNO. Teprve až nás nakonec VŠECHNO vtáhne do sebe, iluze skutečně zmizí.

Proto není důvod se déle zdržovat u tématu iluze. Místo toho se zaměřme na skutečnou povahu Vesmíru. Snažme se porozumět jeho mentálním zákonům a použít je k tomu, abychom v životě někam pokročili. Mentální zákony jsou v mentální povaze Vesmíru neotřesitelné. Je jimi vázán každý, s výjimkou VŠEHO.

Dokud žijeme na materiální rovině Země, hmota je pro nás skutečná. Hmota pro nás není méně skutečná jen proto, že chápeme vědeckou pravdu o atomech nebo hermetické učení o mentální povaze Vesmíru.

Hmotu můžeme ovládat tak, že budeme používat vyšší síly. To je lepší než předstírat, že hmota neexistuje. Zákony přírody jsou stálé a my jim neunikneme. Můžeme je však překonat tím, že použijeme zákony vyšší. Vesmír a jeho zákony a jevy jsou reálné, alespoň co se týče lidí. Vesmír se také neustále mění a je dočasný, takže je v Absolutním smyslu nereálný. Ale musíme žít a jednat, jako kdyby pomíjející Vesmír a hmota byly reálné. V materiálním světě je největší přírodní silou Mentalismus, síla vašich myšlenek.

*Zapamatujte si moudrá slova **Kybalionu**: „Mistrovství spočívá nikoli v abnormálních snech, vizích a fantastické představivosti nebo způsobu života, nýbrž v používání vyšších sil proti nižším - v unikání bolestem nižších rovin rozvibrováním se na vyšší." Studenti, mějte vždy na paměti, že „zbraní Mistra je transmutace, a nikoli arogantní popírání“.*

Nežijeme ve světě snů, ale ve Vesmíru, který je reálný, aspoň co se týče našich životů a jednání. Naším úkolem ve Vesmíru není popírat jeho existenci, ale žít, používat Zákonů k pozvednutí se z nižšího na vyšší a dělat to nejlepší, co můžeme dělat za podmínek, vyplývajících z každého dne.

Není čeho se bát, protože jsme všichni pevně drženi v Nekonečné mysli VŠEHO. Mimo VŠECHNO neexistuje žádná moc, která by na nás mohla působit, a proto můžeme zůstat v klidu a bezpečí.

6. KAPITOLA

„VŠECHNO" VE VŠEM

PO PROZKOUMÁNÍ PARADOXNÍHO VESMÍRU studuje *Kybalion* jako svůj další předmět Stvořitele, přičemž používá opět stejného hermetického deduktivního uvažování: „Jak nahoře, tak dole“.

Když spisovatel vytvoří nějakou postavu (jako je například Shakespearův Romeo), je část autora

v této postavě obsažena. Stejným způsobem je i v nás část Stvořitele. Přesto platí, že jako není Romeo zcela Shakespearem, ani my nejsme cele Stvořitelem.

Ponecháváme si část sebe, která není totožná s naším Stvořitelem - a to je další Božský paradox. Jsme stvořeni k obrazu a zároveň ne k obrazu Stvořitelovu. Onu část nás, která se nepodobá Stvořiteli, bychom mohli nazvat svým „egem“ nebo „stínem“.

„I když Všechno je ve VŠEM, je zároveň pravda, že VŠECHNO je ve Všem. K tomu, kdo chápe tuto pravdu, přišlo veliké poznání.“ — Kybalion

Poskytli jsme vám hermetické učení týkající se mentální povahy Vesmíru, pravdy, že „Vesmír je mentální - je obsažen v Mysli VŠEHO“.

*Nyní se podívejme na výše uvedený citát z **Kybalionu**: „Všechno je ve VŠEM. Zároveň je pravda, že VŠECHNO je ve Všem.“ Toto zdánlivě protichůdné tvrzení lze vyřešit díky Zákonu paradoxu. A nejen to, je to přesné hermetické tvrzení týkající se vztahu mezi VŠÍM a jeho mentálním Vesmírem.*

VŠECHNO je všudypřítomné v každé částice Vesmíru. Je to velice podobné postavě románu. Když čteme román, zdá se nám, že jeho postavy mají vlastní životní sílu. Přesto však tyto postavy obsahují rovněž esenci autora. Ve skutečnosti pochází celý život a skutečnost postav z mentálních představ autora.

Postavy Othella a Hamleta existovaly v době jejich zplození a stvoření pouze v Shakespearově mysli. A přesto Shakespeare existoval také v obou těchto postavách a dal jim jejich životnost, ducha i jednání. Čí je „duch“ těchto postav? Je to Shakespeare, nebo mají tyto postavy vlastního ducha, nezávislého na svém stvořiteli? Mají svou vlastní realitu, nebo představují duchovní a mentální moc svého autora?

Zákon paradoxu říká, že obě tvrzení jsou pravdivá. Hamlet je jak Hamlet, tak Shakespeare. A přesto není Shakespeare totožný s Hamletem. Hamlet může zvolat: „Duch mého Stvořitele je ve mně, a přesto já nejsem On!“ Tato pravda je v ostrém rozporu s často slýchaným zvoláním „Já jsem Bůh!“, který je vlastně totéž, jako kdyby Hamlet křičel: „Já jsem Shakespeare!“

VŠECHNO je v žížale, a přesto je tato žížala daleka toho, aby byla VŠÍM. A ačkoli se žížala jeví jako nízké stvoření, byla stvořena v Mysli VŠEHO. Takže VŠECHNO je obsaženo v žížale i všech částech její stavby.

Ale i tyto příklady jsou neadekvátní, protože jsou výtvoři naší konečné mysli, zatímco Vesmír je výtvořem Nekonečné mysli. Odděluje je rozdíl mezi těmito dvěma póly, a přesto jde pouze o záležitost míry, jak nám připomíná Princip souvztažnosti: „Jak nahoře, tak dole“.

Do té míry, do jaké si uvědomujete existenci Ducha ve svém bytí, stoupáte i po duchovním schodišti života. Duchovní vývoj znamená právě toto. Ve Vesmíru existuje mnoho rovin existence, přičemž ta nejnižší rovina je hustá hmota a nejvyšší je Duch VŠEHO. Vše se pohybuje směrem nahoru po schodišti života. Všechn pokrok je návrat Domů.

VŠECHNO tvoří tak, že promítá svou Vůli se záměrem „Stávání se“. Projekce Vůle VŠEHO poté zpomalí své vibrace tak, aby mohla vzniknout hmota. Tento proces se nazývá Involuce, v níž se VŠECHNO stává účastníkem či se ponoří do svého stvoření. To je analogické k umělcům, kteří, když tvoří, zapomínají na svou vlastní existenci. Dočasně žijí ve svých výtvorech a skrze ně, a tak přenášejí svou životní sílu do svého uměleckého díla.

Jak se dočtete v této kapitole o Principu polarity, všechno ve Vesmíru má svou stupnici se dvěma krajnostmi nízké a vysoké energie na každém konci a stupni energie mezi nimi. Involuční stadium je krajní pól Tvůrčího procesu. Považuje se za největší vzdálenost od VŠEHO, zatímco počátek evoluční fáze je VŠEMU nejbližší.

V kapitole o Principu rytmu se dočtete, že všechno ve Vesmíru se kývá jako kyvadlo od pólu k pólu, jak popisuje Princip polarity. Když se ze VŠEHO vylila Božská energie, vibrace začaly být postupně nižší a nižší, až nakonec pohyb ustal. To je počátek návratu kývání kyvadla k evolučnímu konci stvořitelského pólu.

Během stadia Vylití se tvůrčí síly VŠEHO manifestují jako kompaktní celek. Poté se během Evolučního neboli Stahujícího stadia začínají tvorové individualizovat. Jak se kyvadlo kýve směrem k nejvyšším vibracím VŠEHO na stupnici tvoření, vrací se jednotlivci do svého Zdroje.

Staří hermetici používali slova „meditace“ k popisu procesu mentálního tvoření Vesmíru v Mysli VŠEHO. Používali rovněž slovního spojení „Božská pozornost“, kterým popisovali stvořitelský proces VŠEHO, protože slovo „pozornost“ souvisí s latinským slovesem atten-dere, jež znamená „napínat“ nebo „natahovat“. Takže Božská pozornost znamená v těchto souvislostech rozpínání mentální energie VŠEHO.

Hermetici používají pojmu „evoluce“, když hovoří o vzestupu nebo procesu duchovního růstu. K Evoluci poprvé došlo, když VŠECHNO meditovalo o počátcích Stvoření a stanovilo materiální základy Vesmíru tak, že ho do existence „vmyslilo“. Poté se VŠECHNO postupně probíralo z meditace. Podobně jako spící člověk pomalu vstává z polohy vleže, reagoval Vesmír na probouzení VŠEHO přesouváním se na stále vyšší energetické vibrace. Konec konců, duch každé duše se nachází v nekonečné expanzi a Stvořitel a Stvořené splývají.

Stvoření a Evoluce trvají eóny pozemského času, přičemž každý eón představuje miliony let. Přesto se celý cyklus Involuce a Evoluce Vesmíru z hlediska VŠEHO odehrál během okamžiku. Tato ilustrace „meditace“

a následného „probouzení z meditace“ VŠEHO je pouze pokusem učitelů popsat Nekonečný proces pomocí konečného příkladu. A přesto platí: „Jak nahoře, tak dole.“ Rozdíl tkví pouze v míře. A stejně jako se VŠECHNO probírá z meditace o Vesmíru, tak se i lidé přestávají manifestovat na materiální rovině a stahují se více do svého vně vloženého Ducha.

Můžete si položit otázku, proč VŠECHNO tvoří Vesmíry? Tato otázka je kladena a pojednávána po celé věky. Někteří si představovali, že VŠECHNO tím má něco získat, ale to je absurdní, protože co by mohlo VŠECHNO získat, co by již nemělo? Jiní se domnívali, že VŠECHNO chtělo něco milovat. Někteří byli přesvědčeni, že tvořilo pro radost nebo pro zábavu, protože bylo samo, nebo proto, aby manifestovalo svou sílu.

Jiná teorie zní, že VŠECHNO bylo nuceno tvořit z příčiny své vnitřní povahy a tvořivého instinktu. Nicméně z představy VŠEHO, které něco nutí, vyplývá existence nějaké vnější síly, což je nemožné. Z této teorie rovněž vyplývá, že Absolutní by byl v takovém případě tvůrčí instinkt, a nikoli VŠECHNO, což je rovněž nemožné. Přesto VŠECHNO skutečně tvoří a manifestuje. Povaha VŠEHO také souvisí s tvůrčími instinkty člověka, což odpovídá Principu souvztažnosti.

VŠECHNO by nemohlo jednat, pokud by jednat nechtělo, a nechtělo by jednat, pokud by jednat netoužilo, a netoužilo by jednat, pokud by z toho nemělo nějaké uspokojení. Stále dáváme přednost tomu si myslet, že VŠECHNO jednalo cele svobodně, bez jakýchkoli vnějších či vnitřních vlivů.

Nemůže existovat žádný důvod pro to, aby VŠECHNO jednalo, neboť z důvodu vyplývá, že tu existuje i příčina. VŠECHNO stojí nad Principem příčiny a následku, což je zákon Vesmíru, a nikoli VŠEHO. Jedinou výjimkou je, když se VŠECHNO chce stát Příčinou, což uvádí tento princip v pohyb.

Vzhledem k tomu, že VŠECHNO je nepoznatelné, spokojujeme se s tím, že říkáme, že VŠECHNO jednoduše „je“. Z toho docházíme k závěru, že VŠECHNO jedná proto, že jedná. VŠECHNO je zcela dostačujícím důvodem samo o sobě a samo o sobě také vším zákonem a jednáním. Jinými slovy, VŠECHNO je svým vlastním důvodem, zákonem a jednáním.

Jsme přesvědčeni, že odpověď na otázku „Proč VŠECHNO stvořilo Vesmír?“ se skrývá ve vnitřním já VŠEHO, společně s tajemstvím bytí. Princip souvztažnosti sahá pouze k aspektu VŠEHO, jímž je „stávání se“. Nad ním či za ním je povaha bytí VŠEHO, v níž všechny principy a zákony splývají v jedno. Proto jsou metafyzické spekulace o tomto předmětu marné. Uznáváme

tuto otázku, ale běžné odpovědi po logickém přezkoumání neobstojí.

Podle legendy se pokročilí studenti ptali na totéž Herma a on jim odpověděl tak, že pevně semknul ústa a nevyřkl ani slovo. Tím naznačil, že žádná odpověď neexistuje. Mohl jim rovněž takto předat hermetický axiom „Ústa Moudrosti jsou zavřena s výjimkou uší Porozumění“, protože byl přesvědčen, že jeho pokročilí studenti nemají potřebné porozumění. V každém případě platí, že jestliže Hermés tajemství znal, dál ho nepředal. Co se týče světa, Hermova ústa jsou stále ohledně této věci zavřena. A pokud s odpovědí na tuto otázku váhal Hermés, proč bychom si měli myslet, že by měl někdo jiný odpověď znát?

Jestliže je tato otázka vůbec zodpověditelná, platí zde hermetická pravda: „I když Všechno je ve VŠEM, je zároveň pravda, že VŠECHNO je ve Všem. K tomu, kdo chápe tuto pravdu, přišlo velké poznání.“

DRUHÝ POSVÁTNY PRINCIP:

PRINCIP SOUVZTAŽNOSTI

PO POLOŽENÍ ZÁKLADŮ, jimiž bylo důkladné zkoumání povahy mentálního Vesmíru a VŠEHO, nabírá *Kybalion* rychlost. Až dosud *Kybalion* překládal fascinující filosofickou diskusi, aniž by uváděl mnoho praktických rad nebo možností uplatnění.

Počínaje touto kapitolou (a zvláště pak u čtvrtého Principu polarity) se naučíte aplikovat hermetické poznání tak, aby se zlepšil váš každodenní život.

Princip souvztažnosti se vztahuje ke třem úrovním (či rovinám) existence: fyzické, mentální a duchovní. Každá rovina vibruje na jiné frekvenci a tyto vibrační rozdíly jsou jediným rozlišovacím faktorem mezi rovinami. Jinak jsou všechny tři roviny aspekty VŠEHO. Vyšší duchovní rovina vibruje nejrychleji a nejnižší materiální roviny vibrují nejpomaleji (což je důvod, proč se hmota jeví jako hustá a pevná).

Materiální rovina se dělí na podkategorie hmoty, éterické látky a energie s tím, že energie má nejrychlejší vibrace. Podobně je i mentální rovina dále rozdělena (od nižších po vyšší vibrace) na nerostnou, rostlinnou, elementární, živočišnou a lidskou mysl. Nerostná mysl je myšlenková síla v nerostné říši, rostlinná mysl je inteligence v rostlinách a tak dále. Duchovní rovina má rovněž své podkategorie andělů, archandělů a božstev.

„Jak nahoře, tak dole“ se také vztahuje na tyto tři roviny a jejich podkategorie. V *Kybalionu* se praví: „Mezi těmito několika rovinami existuje souvztažnost, harmonie a soulad.“ Princip souvztažnosti, stejně jako zbývající Principy vibrace, polarity, rytmu, příčiny a následku a rodu, se projevují a působí na každé rovině.

„Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře.“ — Kybalion

Druhý hermetický princip popisuje harmonii, soulad a souvztažnost mezi rovinami manifestace (projevu), života a bytí. Všechno ve Vesmíru pochází z téhož zdroje. Takže bez ohledu na to, na které rovině existuje, podléhá stejným zákonům, principům a charakteristickým vlastnostem jako všechno ostatní.

Hermetická filosofie zastává názor, že Vesmír se dělí na tři velké třídy známé jako Tři velké roviny (případně „pláně“):

I. Velká fyzická rovina

II. Velká mentální rovina

III. Velká duchovní rovina

Toto rozdělení je umělé a pomocné, protože tyto tři roviny představují vzestupné stupně na stupnici života, od nejnižšího bodu hmoty po nejvyšší bod Ducha. Různé roviny se navzájem překrývají, takže není ostře patrný rozdíl například mezi vyššími jevy fyzické roviny a nižšími jevy roviny mentální. Stručně řečeno, Tři velké roviny jsou skupinami stupňů manifestace života.

Roviny nejsou ani místa ani dimenze prostoru. Přesto jsou něčím víc než stavy či podmínkami. Roviny nemají běžné dimenze, jako je délka, hloubka a šířka, ale mají „čtvrtou dimenzi“ vibrace.

Vesmír je v neustálém pohybu v různých vibračních rytmech, rychlostech a směrech. Takže jedinou proměnnou, jež odděluje jednu rovinu od druhé, je jejich vibrace. Čím vyšší je vibrační rychlost, tím vyšší je rovina. Bez ohledu na vibrační rozdíly jsou všechny roviny v zásadě stejné jakožto výtvořiny VŠEHO, které existují v Nekonečné mysli

Každá ze Tří velkých rovin se dále dělí na sedm menších rovin, které se také dělí na sedm podrovin. Všechna tato dělení jsou jen pomocná, protože roviny se vzájemně prostupují. Toto dělení existuje více méně kvůli snazšímu učení a uvažování.

Fyzická rovina

Velká fyzická rovina a jejích sedm menších rovin obsahují všechno fyzické a hmotné společně s fyzikálními jevy, energií, silami a manifestacemi (projevy). Mějte na paměti, že hermetici chápou hmotu jako hustou formu energie s pomalou vibrací, takže ji zařazují do kategorií „energie“ a přiřazují jí tři ze sedmi menších rovin Velké fyzické roviny.

Zde je Sedm menších fyzických rovin:

I. Rovina hmoty (A)

II. Rovina hmoty (B)

III. Rovina hmoty (C)

IV. Rovina éterické látky

V. Rovina energie (A)

VI. Rovina energie (B)

VII. Rovina energie (C)

Rovina hmoty (A) zahrnuje hmotu v pevných látkách, kapalinách a plynech. Rovina hmoty (B) sestává z vyšších, jemnějších a vyzářujících forem hmoty jako například z radioaktivních vln a částic. Rovina hmoty (C) zahrnuje nejjemnější a nejřidší hmotu, o jejíž existenci nemají

běžní vědci ani tušení. Rovina éterické látky se skládá z éteru, mimořádně elastické látky, která proniká veškerý vesmírný prostor a která slouží jako nosič energetických vln.

Další nejvyšší vibrační rovinou je Rovina energie (A), která zahrnuje teplo, světlo, magnetismus, elektřinu a přitažlivost (jako například gravitaci, přilnavost a chemickou slučivost). Rovina energie (B) obsahuje vyšší formy energie, které dosud věda neobjevila. Označují se jako „jemnější přírodní síly“ a jsou vodiči energie mentálních jevů jako například telepatie. Rovina energie (C) zahrnuje energii tak velice uspořádanou, že má mnoho typických vlastností „života“. Tato energie je známa pouze bytostem z duchovní roviny a těm, kdo znají tuto rovinu a mají s ní zkušenosti během svého života na zemi.

Mentální rovina

Velká mentální rovina zahrnuje živé věci nám známé jako běžné formy života, stejně jako i formy, jež znají jen okultisté. Podobně jako je tomu v případě hmotné roviny, i mentální rovina se dále dělí na sedm menších rovin, které jsou:

I. Rovina nerostné mysli

II. Rovina elementární mysli (A)

III. Rovina rostlinné mysli

IV. Rovina elementární mysli (B)

V. Rovina živočišné mysli

VI. Rovina elementární mysli (C)

VII. Rovina lidské mysli

Rovina nerostné mysli se skládá ze stavů entit, které oživují nerosty a chemické látky. Tyto entity nelze zaměňovat s molekulami a atomy, které jsou pouze materiálními formami těchto entit, stejně jako tělo člověka je jeho materiální formou, a nikoli „jím samým“.

Tyto entity je možné označovat jako „duše“, které jsou živými bytostmi pomalých vibrací na frekvenci jen o něco málo rychlejší než živá energie nejvyšší fyzické roviny. Průměrný člověk nerozpoznává mysl, duši nebo život v nerostné říši. Ale všichni okultisté tuto existenci rozpoznávají a moderní věda se v této věci rychle přibližuje hermetickému pohledu.

Molekuly, atomy a částice mají to, co je přitahuje a co je odpuzuje, to, co mají rády a co rády nemají. Někteří odvážnější vědci prohlásili, že city a pocity atomů se od těch lidských liší jen stupněm. Všichni okultisté vědí, že to je skutečnost.

Rovina elementární mysli (A) zahrnuje nejzákladnější elementární bytosti. Přestože jsou pro běžné smysly člověka lidí neviditelné, existují a hrají svou roli v dramatu Vesmíru. Jejich stupeň

inteligence se pohybuje mezi nerostnými a chemickými entitami na jedné straně, a entitami rostlinné říše na straně druhé.

Rovina rostlinné říše se skládá z říší světa rostlin. Rostliny mají život, mysl i duši. Rovina elementální mysli (B) zahrnuje výše vibrující a inteligentnější elementály než Elementální rovina (A). Rovina živočišné mysli se skládá z entit, bytostí nebo duší oživujících živočišné formy života. Rovinu elementální mysli (C) tvoří nejvýše vibrující a nejinteligentnější elementální bytosti, jako jsou víly, elfové, skřítkové a podobně.

Rovina lidské mysli představuje lidský život a mysl. Tato rovina, podobně jako ostatní, má sedm podkategorií od nejnižší vibrační rychlosti nízké inteligence po nejvyšší rychlost duchovní moudrosti a inteligence. Lidské rase trvalo miliony let, než kolektivně dosáhla čtvrtého pododdělení vibrace a inteligence. Některé vyspělé duše vibrují na úrovni pátého, šestého nebo sedmého pododdělení. Někteří lidé existují dokonce na nižších úrovních následující nejvyšší roviny, tj. Velké duchovní roviny.

Duchovní rovina

Velká duchovní rovina má podobně jako ostatní roviny sedm pododdělení, malé roviny, které mají rovněž svých sedm pododdělení. Tato rovina zahrnuje bytosti, jejichž život, mysl a forma vibruje na nejvyšších frekvencích. Lidí, kteří dosáhli úrovně adepta či avatara jsou v nejnižším pododdělení této roviny. Nad nimi stojí andělé, archandělé, nesmrtelní mistři a božstva. Tato neviditelná božstva a andělští pomocníci šíří svůj vliv svobodně a mocně v procesu evoluce a kosmického pokroku. Zasahují a pomáhají také v lidských záležitostech.

Přesto i ti nejvyšší z těchto pokročilých bytostí jsou pouze stvořením existujícím v mysli VŠEHO a stále podléhají vesmírným zákonům. V tomto smyslu jsou stále smrtelníky, protože patří do Vesmíru a podléhají jeho podmínkám.

Podle Principu souvztažnosti, který obsahuje pravdu: „Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře“, působí všech sedm hermetických principů plně na všech rovinách existence. Mezi jednotlivými rovinami existuje souvztažnost, harmonie a soulad.

„Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře.“ Tento stovky let starý hermetický axiom ztělesňuje jeden z největších principů vesmírných jevů. Až se budeme zabývat zbývajícími principy, jasně si tuto pravdu uvědomíme na Principu souvztažnosti.

8. KAPITOLA

TŘETÍ POSVÁTNÝ PRINCIP:

PRINCIP VIBRACE

HERMES UČIL, že všechno se neustále pohybuje a nic nezůstává v klidu, už dlouho před tím, než to potvrdily mikroskopy. Právě vibrace vzájemně odlišují roviny souvztažnosti, o nichž se mluvilo v předchozí kapitole.

VŠECHNO vibruje stálou a stejnoměrně vysokou rychlostí. Nejnižší vibrační rychlosti se nacházejí ve hmotě. Další roviny souvztažnosti vibrují rychlostí pohybující se mezi těmito dvěma krajnostmi.

Materiální rovina sestává z vibrujících atomů. Jestliže se nějaký materiální předmět roztočí (nebo rozvibruje) dostatečně rychle, přestanou jej lidské smysly vidět či slyšet. Takový předmět opustí materiální rovinu a přesune se směrem vzhůru na frekvenci mentální a duchovní roviny. Podobně platí, že můžete zvýšit vibrace předmětů a myšlenek, a posunout je tak do vyšších rovin existence.

Každá myšlenka, emoce nebo mentální stav vibruje na jiné frekvenci, podobně jako hudební tóny. Stejně jako můžete podle své vůle zahrát konkrétní hudební tón, můžete se také rozhodnout, že budete udržovat specificky vibrující myšlenky, city a mentální stavy.

Každá myšlenka, emoce a touha vibruje a přitahuje zkušenosti odpovídajících vibrací. Pokud byste rádi přitáhli lepší zkušenosti, musíte zvýšit své myšlenky a emoce. Princip vibrace vysvětluje, že můžete polarizovat svou mysl na takový vibrační stupeň, jaký chcete, a tak dosáhnout dokonalé kontroly nad svými mentálními stavy, náladami a zkušenostmi.

Část vašich myšlenkových vibrací ovlivňuje mysli druhých lidí, což je jev zvaný „indukce“ či „telepatie“. Můžete podle libosti zvýšit vibrace lidí kolem vás tak, že zvýšíte a budete vyzařovat své pozitivní myšlenky. Můžete rovněž změnit vibrace hmotných předmětů, abyste je přitáhli do svého života, opravit rozbité věci nebo oprostít se ode všeho, co nechcete.

Ti, kdo studují a praktikují Princip vibrace, používají vyššího zákona, než jsou „fyzikální zákony“, a tak se zdá, že popírají gravitaci, čas a prostor a konají zázraky. V *Kybalionu* se říká: „Ten, kdo rozumí Principu vibrace, chopil se žezla Moci.“

„Nic není v klidu, všechno se pohybuje, všechno se vlní.“ — Kybalion

Třetí hermetický princip - Princip vibrace - ztělesňuje pravdu, že pohyb se projevuje ve všem ve Vesmíru. Nic není v klidu, všechno se pohybuje, vibruje a cirkuluje.

Tento hermetický princip poznali řečtí filosofové, kteří jej začlenili do svých systémů. Poté však tento princip upadl na celá staletí do zapomnění. Znovuobjeven byl v devatenáctém století, kdy vědci odhalili tajemství atomu a radioaktivity. Věda si nyní uvědomuje, že hmota a energie jsou formy vibračního pohybu, a brzy věda zjistí totéž i u mentálních jevů.

Rozdíly mezi různými projevy ve Vesmíru jsou cele dány různými vibračními rychlostmi. Dokonce i VŠECHNO vykazuje trvalou a intenzivně rychlou vibraci. Duch je na jednom konci vibrační stupnice, na jejímž druhém pólu jsou velice husté a pomalu vibrující formy hmoty. Mezi těmito dvěma póly se nacházejí miliony různých vibračních rychlostí a modů.

Běžný život skýtá konkrétní příklady následků zvýšených vibrací. Jak se hudební tóny zvyšují, jejich vibrační rychlost roste. Nakonec jsou tóny a vibrace tak vysoké, že jsou neslyšné. Jiný

příklad představují barvy. Červená je nejnižší vibrační barva, jakou je lidské oko schopno vidět, a fialová je na vrcholu spektra. Existují ještě vyšší tóny, barvy a energie, které jsou mimo dosah lidského vnímání.

Když nějaký předmět vibruje dostatečně rychle, jeho molekuly se rozpadají a rozpouštějí na původní atomy. Poté se atomy podle Principu vibrace rozpadnou na bezpočet elektronů a protonů, z nichž se skládají. Při dostatečně vysoké vibrační frekvenci se dokonce i tyto prvky nakonec rozptýlí. Zbývající esence předmětu potom sestává z éterické látky. Rychlejší vibrace uvolňují světlo předmětu, jeho teplo a další energii z molekul a atomů, které je do té doby poutaly. Jestliže by se vibrace dále zvyšovaly, odhmotněný předmět by postupoval vzhůru do následujících mentálních a duchovních rovin, až by nakonec znovu vstoupil do VŠEHO.

Stejně jako lze reprodukovat hudební tón, způsobíme-li, že hudební nástroj vibruje určitou rychlostí, je možné libovolně reprodukovat i mentální stavy. Jinými slovy, můžete ovládat svůj mentální stav a zvýšit své vibrace na takovou rovinu, jakou si zvolíte.

Každá myšlenka, emoce, důvod, vůle, mentální stav nebo touha je doprovázena vibracemi, jejichž část má dopad i na mysl jiných lidí prostřednictvím „indukce“. Tak vzniká telepatie a další formy metapsychických jevů a mentálního ovlivňování.

Když o tom budete trochu přemýšlet, pochopíte, že Princip vibrace je přítomen v úžasných jevech a moci, jimiž se vyznačují mistři a adeпти, kteří překonali přírodní zákony. Ve skutečnosti používají k dosažení daných výsledků pouze jeden zákon proti druhému. Naučili se měnit vibrace hmotných předmětů a dalších forem energie a konat „zázraky“. Mějte na paměti hermetický axiom: „Ten, kdo rozumí Principu vibrace, chopil se žezla Moci.“

9. KAPITOLA

ČTVRTÝ POSVÁTNY PRINCIP:

PRINCIP POLARITY

PRINCIP POLARITY by bylo možno rovněž nazvat „Principem praktičnosti“, protože nabízí velice praktický nástroj pro život, pro manifestaci, uzdravení a praktikování Božské magie. První tři principy pojednávaly o tom, jak hmotná, mentální a duchovní rovina jsou ze stejné energie, již hermetici nazývají VŠECHNO. Rozdíly mezi těmito rovinami existují jen proto, že vibrují na odlišných frekvencích.

Čtvrtý princip říká, že všechno má dvě polaritu neboli krajnosti. Tyto zdánlivé protiklady jsou součástí téže stupnice s tím rozdílem, že leží na opačných koncích. Například horká a studená jsou krajnosti stupnice zvané „teplota“.

V *Kybalionu* se praví: „Rozdíl mezi naprosto proti-kladnými věcmi je pouze ve stupni.“

Mezi dvěma polaritami horké a studené je nespočet stupňů tepla a chladu. Stejně je tomu i u všech ostatních zdánlivých protikladů: tvrdý a měkký, hlučný a tichý, světlý a temný, dobrý a zlý, láska a strach. Když se setkáte s jednou věcí, najdete také potenciál pro její opak.

Princip polarity vám nabízí schopnost transmutovat nežádoucí situaci do druhého konce pólu a manifestovat v realitě situaci žádoucí. Jestliže je ve vašem životě přítomno něco nežádoucího, znamená to, že je přítomen i její „opak“.

Tento princip funguje tak, že zvýšíte své mentální vibrace na vyšší úroveň, abyste odstranili nežádoucí a přitáhli žádoucí. Vezměme si jako příklad peníze. Jeden konec stupnice peněz je „blahobyť“, v němž máte tolik peněz, kolik si jen žádáte. „Chudoba“ je na druhém konci, kde není dost peněz na to, aby se zabezpečily vaše potřeby. Mezi těmito dvěma krajnostmi je bezpočet finančních situací mezi chudobou a blahobytem.

Jestliže si děláte starosti ohledně peněz nebo si stěžujete, že jich nemáte dost, vaše myšlenky se pohybují směrem ke konci stupnice označenému jako „Chudoba“. Následkem toho právě ji přitahujete. Dokonce, i když se právě teď nezdá, že máte peníze, můžete použít.

Blahobyť

Chudoba

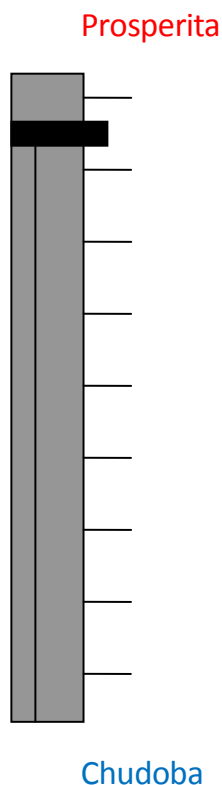
SLOUPEC PENĚZ

Principu polarity k tomu, abyste zlepšili svou finanční situaci. Představte si rysku, která klouže nahoru a dolů po sloupci či stupnici peněz. Abyste přitáhli více peněz, můžete změnit své vibrace směrem nahoru tak, že si vizualizujete, že ryska je na nejvyšším možném místě na sloupci. Vzhledem k tomu, že tento sloupec či stupnice je ve vaší mysli, je to váš výtvar; proto je to váš osobní Sloupec peněz. Dokonce i v případě, kdy si děláte starosti ohledně peněz, můžete v duchu vůlí zvednout rysku výš. Taková vizualizace může okamžitě přitáhnout nečekaný příliv prosperity za podmínky, že sledujete polohu rysky, abyste zajistili, že zůstane na vyšším konci stupnice.

Jestliže vám dělá potíže si představit prosperitu, potom v duchu posuňte rysku na takovou nejvyšší pozici Sloupce peněz, jakou si ve skutečnosti dokážete představit. Není důvod

po vás chtít, abyste si vizualizovali něco, co nejste schopni přijmout jako reálnou možnost. Přesto bude mít každé zlepšení v posunutí rysky nahoru po Sloupci peněz pozitivní dopad na vaše finance. To platí i tehdy, když si dokážete představit posunutí byť o jeden stupínek nad současnou pozici. Průběžně svůj Sloupec peněz sledujte a dávejte rysku tak vysoko, jak to cítíte jako příjemné. V té minutě, kdy uvěříte, že blahobyt je možný, můžete nechat rysku dosáhnout na samotný vrchol sloupce.

Samozřejmě, můžete si rovněž představovat i sloupec, který ovládá vaše představy o penězích a dalších oblastech života.

Udržujte rysku na tomto sloupci na výši.

Udržujte rysky na těchto sloupcích vysoko, abyste se tak zbavili starých, omezujících představ ohledně peněz, lásky a podobně.

Vše, po čem toužíte, má svůj příslušný sloupec, ať už jde o zdraví, šťastné manželství, vnitřní mír nebo jakékoli jiné téma. Představte si celou tuto řadu sloupců s klouzavými rýskami, podobajícími se zvukovému mixážnímu pultu v nahrávacím studiu nebo palubní desce v letadle. Každá z těchto rýsek řídí vaše finance, vztahy a další oblasti života.

Na okamžik si představujte svou vnitřní palubní desku či kontrolní panel. Kde se nacházejí rysky na stupnicích? Abyste zlepšili jakoukoli situaci, posuňte mentálně rysku po stupnici nahoru (a optimálně až na vrchol). Pravidelně kontrolujte své stupnice, a když se cítíte rozrušeni, dávejte pozor, aby nesklouzly dolů. To dává zcela nový smysl obratu „zůstávat na vrcholu“!

Řekněme například, že jste se pohádali s někým blízkým a chcete se s ním usmířit. Nejprve si vizualizujte stupnici vládnoucí vašemu vztahu s tímto člověkem. Mentálně posuňte rysku po stupnici do horní polohy „Láskyplného vztahu s (jméno osoby)“. Pokaždé, když na tohoto člověka budete myslet, zkontrolujte stupnici, abyste zajistili, že je rýska stále na vrcholu.

Stejné mentální představivosti používejte co nejčastěji i v jiných oblastech svého života. Výsledkem bude ryzí Božská magie!

„Vše je duální; všechno má póly; všechno má své dvojice protikladů; stejné a rozdílné je totéž; protiklady jsou ve své podstatě totožné, liší se jen svým stupněm; krajnosti se setkávají; všechny pravdy jsou pouze polopravdami; všechny paradoxy lze uvést v soulad.“ — Kybalion

Velký čtvrtý hermetický princip, Princip polarity, ztělesňuje pravdu, že všechny projevené věci mají dvě strany, aspekty či póly. Rozdíl mezi věcmi zdánlivě diametrálně protikladnými je pouze záležitostí stupně vibrace. Například Duch a Hmota jsou dvě krajnosti téže věci, mezi nimiž leží mezilehlé roviny. Tak také platí, že VŠECHNO a jeho stvoření se nacházejí na stejné stupnici a je mezi nimi pouze rozdíl ve vibracích.

Horko a chlad jsou ve své podstatě identické a liší se jen svým stupněm. Teploměr ukazuje mnoho stupňů teploty, přičemž nejnižší je „chlad“ a nejvyšší je „žár“. Mezi těmito dvěma krajnostmi existuje mnoho stupňů „horka“ nebo „chladu“. Vyšší ze dvou stupňuje vždy „teplejší“, zatímco nižší je vždy „chladnější“. Neexistuje žádná absolutní norma, protože je to jen záležitost stupně. Na teploměru neexistuje místo, kde ustává horko a začíná chlad. To vše je jen záležitostí vyšších nebo nižších vibrací. Samotné výrazy „vysoko“ a „nízko“ jsou jen označení pólů jedné a téže věci a jsou to pojmy relativní.

Totéž platí o „východu“ a „západu“. Jestliže cestujete kolem světa východním směrem, dojdete nakonec do bodu, který se na vašem výchozím místě nazýval západem. Vydejte se dost daleko severním směrem a shledáte, že cestujete na jih, či naopak.

Světlo a tma jsou dalším příkladem pólů téhož s mnoha stupni mezi nimi. Stejně tak platí, že hudební stupnice začíná tónem „C“. Postupujete směrem vzhůru po stupnici, až dojdete k dalšímu „C“, a tak dále. Rozdíly mezi těmito dvěma konci stupnice jsou stejné. Rovněž barva se řídí tímž principem, protože jediným rozdílem mezi vysokou fialovou a nízkou červenou jsou pouze vyšší a nižší vibrace. Velké a malé je relativní. Stejně tak i zvuk a ticho, tvrdý a měkký, ostrý a tupý a pozitivní a negativní.

Dobry a špatny jsou rovněž relativní pojmy. Jeden konec stupnice nazýváme dobrem a druhý zlem. Nějaká věc je „méně dobrá“ než jiná věc výše umístěná na stupnici. Ale ona „méně dobrá věc“ je zase „lepší“ než věc pod ní a tak dále.

A tak je to i na mentální rovině. Lásky a nenávist se obecně považují za diametrálně protikladné a nesmiřitelné. Ale když na ně uplatníme Princip polarity, zjistíme, že nic takového jako Absolutní láska nebo Absolutní nenávist jako dvě rozdílné věci neexistuje. Jsou to pouze pojmy označující dva póly stejné věci. Když začneme v jakémkoli bodě na stupnici, najdeme „více lásky“ nebo „méně nenávisti“, budeme-li stoupat, a „více nenávisti“ a „méně lásky“, budeme-li klesat. Existují stupně lásky a nenávisti a střední bod, kde podobné a nepodobné se stává nerozlišitelným. Také odvaha a strach podléhají stejnému pravidlu. Tyto dvojice protikladů existují všude, a kdykoli najdete jednu věc, najdete i její opak na druhém konci téže stupnice.

Tato skutečnost vám umožní transmutovat jeden mentální stav v druhý podle zásad polarizace. Věci patřící do různých tříd nemohou být proměněny jedna v druhou, ale věci téže třídy mohou změnit svou polaritu. Takže láska se nikdy nestane východem nebo západem či červenou nebo fialovou. Ale láska se může změnit - a často se také mění - v nenávist. Podobně lze transformovat nenávist v lásku tak, že se změní její polarita.

Odvaha se může proměnit ve strach a naopak. Tvrdé věci mohou změkknout. Tupé se může zostřit. Horké se může stát chladným. Všechno je to stejný proces. Transmutace se vždy týká věcí stejného druhu, avšak odlišného stupně. Vezměme si případ bázlivého muže. Tím, že zvýší své mentální vibrace na stupnici strachu a odvahy, může být do nejvyšší míry naplněn odvahou a nejojácností. A podobně se i těžkopádný člověk může změnit v aktivního, energického jednotlivce jednoduše tak, že se přesune blíže k pólu žádoucí vlastnosti.

Dva konce stupnic lze označit jako pozitivní a negativní. Láska je pozitivní vzhledem k negativní nenávisti, odvaha je pozitivní vzhledem k negativnímu strachu, aktivita je pozitivní vzhledem k negativní nečinnosti a tak dále. Pozitivní pól má vyšší stupeň než negativní a snadno nad ním převládne. Tendence přírody je ve směru dominantní aktivity pozitivního pólu. Vidíte tedy, že můžete změnit svůj mentální stav tak, že se posunete nahoru směrem k pozitivnímu pólu a že vám při tom příroda pomůže.

Vedle změny pólů vaší vlastní situace vám Princip polarizace umožní také ovlivnit mysl druhých tak, aby i oni zvýšili svůj mentální stav. Mentální indukce znamená, že mentální stavy lze vytvářet „indukcí“ pocházející od druhých. Takže vyšší mentální vibrační rychlost lze předat druhému člověku, a zvýšit tak polaritu jeho mentálního stavu. Právě takto dochází k většině případů „mentálního léčení“.

Řekněme například, že někdo má depresi a strach. Mentální vědec použije svou vůli, aby zvýšil vibrace své vlastní mysli. Poté rozšíří tuto pozitivní vibraci i na druhou osobu, aby i v ní prostřednictvím indukce vyvolal podobně vysokou vibraci. To zvýší vibrace onoho druhého člověka a ústí v polarizaci u pozitivního konce stupnice. Strach a další negativita se transmutují v odvalu a podobné mentální stavy. Stačí trocha studia a ukáže se, že tyto mentální změny se vždy dějí na linii polarizace a že dochází pouze k posunu o několik stupňů od původního stavu.

Tento velký hermetický princip nám umožňuje lépe porozumět našim vlastním mentálním stavům i stavům jiných lidí. Vidíme, že tyto stavy jsou obecně otázkami stupně a že můžeme libovolně zvýšit nebo snížit vibrace, a tak změnit své mentální póly. Můžeme se stát pány svých mentálních stavů, místo abychom byli jejich sluhy a otroky.

Díky tomuto poznání pak můžeme pomáhat druhým inteligentně a pozitivně zvyšovat jejich polaritu. Radíme všem studentům, ať se obeznámí s uvedeným Principem polarity, neboť jeho správné pochopení osvětluje mnoho témat.

PÁTÝ POSVÁTNÝ PRINCIP!

PRINCIP RYTMU

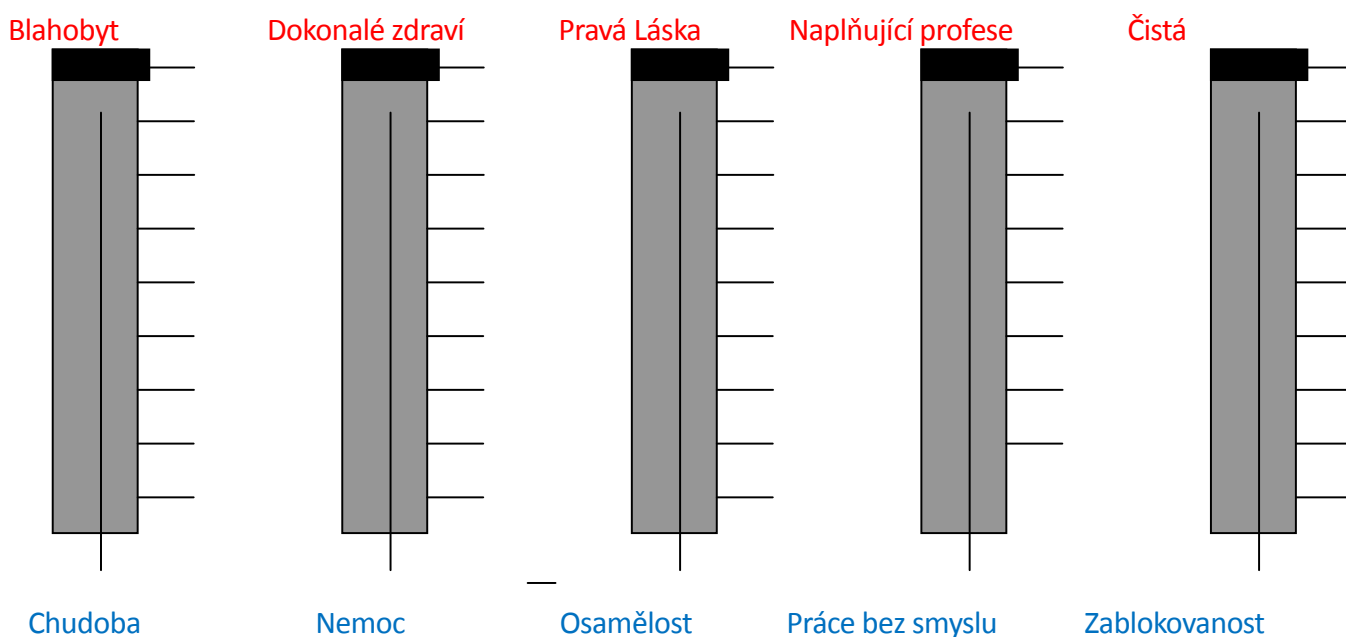
PRINCIP RYTMU SPOJUJE Principy souvztažnosti, vibrace a polarity. Podle tohoto principu se vše pohybuje jako kyvadlo, nahoru a dolů, od jednoho pólu k druhému, jak o tom pojednávala předchozí kapitola.

Cyklus života ilustruje tyto rytmy narozením, životem, smrtí a novým narozením. Dalšími příklady jsou příliv a odliv oceánu a roční období. Hermetici říkají, že Princip rytmu vysvětluje změny nálad, pocitů a zkušeností.

Dva konce stupnic naší osobní mentální roviny jsou vyšší a nižší vědomí (neboli vyšší já a ego). Než si začneme být vědomi Principů polarity a rytmu, kyvadlo se kývá sem a tam mezi vyšším a nižším já. To může vyvolávat pocit, že nemáme moc nad svými myšlenkami a z nich vyplývajícími okolnostmi.

Hermetici se naučili, jak neutralizovat tuto tendenci tím, že se vědomě rozhodnou nenechat se ovlivňovat výkyvy kyvadla života. V *Kybalionu* je to formulováno takto: „Mistr hermetik nebo pokročilý student se polarizuje u žádoucího pólu a na základě procesu podobajícímu se odmítnutí" podílet se na zpětném pohybu kyvadla, či chcete li, "popření" jeho vlivu na něj, stojí pevně ve své polarizované pozici, přičemž nechává mentální kyvadlo, aby se pohybovalo zpět v rovině nevědomí."

Vizualizujte si ovládací panel, o němž byla řeč v 9. kapitole, a mentálně posuňte všechny rysky do jeho nejvyšších poloh.

Aby se projevovaly v trvale vysoké vibraci, udržujte své mentální stupnice na nejvyšším bodě.

Tato vizualizace vám pomůže vyhnout se přesvědčení, že „po dobrém následuje špatné“, nebo zažívat po rozjařené náladě depresi. Jestliže se někdy rozhněváte, ztratíte odvahu nebo se budete cítit jakkoli špatně, vzpomeňte si, že je třeba zkontrolovat svůj „ovládací panel“. Princip rytmu říká, že v životě zažijete změny a výkyvy. Ale můžete být jako moudrý námořník, který stojí stranou rozhoupaného ráhna stěžně na lodi. Výkyvy nahoru a dolů, jež přináší život, se vás nemusejí dotýkat, pokud jen nepřetržitě udržujete rysky na svém kontrolním panelu nahoře! Vizualizujte si zámek, který drží vaše rysky v nejvyšší poloze, abyste tak zajistili jejich trvalé umístění nahoře.

V *Kybalionu* se uvádí: „Když člověk pochopí fungování tohoto principu, dostane klíč k zvládnutí popsaných rytmických výkyvů pocitů...“ Jinak řečeno, moc vašeho rozhodnutí vám může pomoci jet na neustálé přílivové vlně směrem vzhůru.

„Vše plyne, ven a dovnitř; všechno má svůj příliv a odliv; všechno se zvedá a zase opadá; kyvadlový pohyb se projevuje ve všem; míra, v jaké se kyvadlo vychýlí doprava, odpovídá míře, v jaké se vychýlí doleva; rytmus se vyrovnává.“ — Kybalion

Velký pátý hermetický princip, Princip rytmu, ztělesňuje pravdu, že vše se pohybuje v rytmickém pohybu. Lze jej též popsat jako pohyb tam a zpět, příliv a odliv, vychýlení dopředu a dozadu či kyvadlový pohyb. K tomuto trvalému pohybu dochází v rámci stupnic na fyzické, mentální a duchovní rovině.

Princip rytmu je úzce spojen s Principem polarity popsaným v předešlé kapitole. Rytmus se pohybuje mezi dvěma póly danými Principem polarit. To však neznamená, že se kyvadlo rytmu vychyluje až do krajních poloh pólů. To se stává jen zřídka. Ve skutečnosti je ve většině případů nesnadné stanovit krajní protiklady. Ale vychýlení vždy směřuje ke krajnostem pólů, i když jich nikdy nedosáhne.

Vždy existuje akce a reakce, postup vpřed a stažení zpět, vystoupení vzhůru a klesnutí dolů, jež se projevují na všech rovinách Vesmíru. Tento pohyb se projevuje u sluncí, světů, lidí, zvířat, rostlin, nerostů, sil, energie, mysli, hmoty a dokonce i Ducha. Rytmus se projevuje ve stvoření i zániku světů, ve vzestupu i pádu národů, v životní historii všeho i v mentálních stavech lidí.

Vesmíry začínají a končí výdechem a nádechem VŠEHO. Vesmíry jsou tvořeny, dosahují maximálního bodu materiálnosti, a poté začínají svůj zpětný pohyb směrem k Duchu. Slunce vznikají, dosahují své

nejvyšší síly, a poté začíná proces zpětného vývoje. Po uplynutí věků se z nich stanou masy hmoty, čekající na další impuls, aby se zažehly a zaktivovaly jejich vnitřní energie a započal nový solární životní cyklus. Všechny světy se rodí, rostou a umírají jen proto, aby se zrodily znovu. Právě tak

je to se vším, co kmitá od akce k reakci a od zrození ke smrti. Každá bytost prochází cyklem zrození, růstu, dospívání, chátrání, smrti, a poté nového zrození. Kývání kyvadla je viditelné všude. Pomyslete na dny a roční období: po noci nastává den a po dni noc. Kyvadlo se kývá od léta k zimě a zase zpátky. Elektrony, atomy, molekuly a veškerá hmota kmitají v kruhu své přirozenosti. Neexistuje absolutní klid nebo zastavení pohybu. Princip rytmu má univerzální uplatnění. Lze jej aplikovat na každou otázku, jev a všechny fáze lidské činnosti. Princip rytmu dobře chápe moderní věda a je považován za univerzální zákon, který se vztahuje na hmotné věci. Hermetici ale dotahují tento princip mnohem dál. Jeho projev a vliv se vztahují i na lidské mentální aktivity. Souvisí s ním udivující střídání nálad, pocitů a jiné nepříjemné a matoucí změny, které u sebe pozorujeme. Při studování tohoto principu se hermetici naučili uniknout z obtěžujících rytmů prostřednictvím procesu Transmutace.

Zákon neutralizace

Existují dvě hlavní roviny vědomí: nižší a vyšší. Můžete vystoupit do vyšší roviny a uniknout tak rytmickému kyvadlu nižší roviny. Uděláte to pomocí Zákona neutralizace, což znamená, že jste si vědomi účinků Principu rytmu na vaše mentální stavy. Bez tohoto vědomého přístupu podléháte výkyvům mentálních stavů a nálad, aniž víte proč. Zákon neutralizace se dá přirovnat k tomu, že se povznesete nad věc a ji samu necháte jít zase dolů. Polarizujete se na žádoucím pólu a poté odmítnete participovat na výkyvu zpátky. To vám pomůže zůstat stabilní a nedotčení, až se mentální kyvadlo v rovině nevědomí zase zhoupne. Tak to dělají více nebo méně vědomě všichni, kdo dosáhli určitého stupně sebeovládání. Když na sebe odmítnou nechat působit své nálady a negativní mentální stavy, uplatňují tak Zákon neutralizace. Mistr to však dokáže na mnohem větší úrovni dovednosti. Prostřednictvím vůle dosahuje mistr neměnného stupně rovnováhy a mentální zakotvenosti, aniž by se nechal vychýlit dopředu nebo dozadu mentálním kyvadlem nálad a pocitů. Také vy toho můžete dosáhnout prostřednictvím cvičení a patřičného nasazení. Pokud jste v minulosti byli stvořeními, jimiž zmítaly nálady, pocity a emoce, můžete to změnit a začít mít nad sebou vládu. Zamyslete se, jaký měly tyto výkyvy rytmu dopad na váš život a jak po chvílích nadšení pokaždé následovaly depresivní pocity. Podobně bylo i období odvahy vystřídáno ustrašenými náladami. Možná jste nikdy netušili, že vaše pocity vznikají a zanikají jako přílivové vlny podle přírodní zákonitosti. Porozumění působení tohoto Principu vám umožní ovládat rytmické výkyvy pocitů. Tak budete moci poznat lépe sebe samé a nenechat se unášet přílivy a odlivy. Vůle je nadřazena vědomému projevu tohoto Principu, ačkoli sám Princip nelze nikdy zničit. Můžete uniknout jeho účinkům, ale Princip bude působit i nadále. Kyvadlo se kývá bez ustání, ale vy se můžete vyhnout tomu, abyste jím byli smýkáni sem a tam.

Zákon vyrovnání

Princip rytmu v sobě obsahuje také Zákon vyrovnání. Jednou z definic slova „vyrovnat“ je „vytvořit protiváhu“, což je přesně způsob, jak tento pojem používají hermetici. Když Kybalion říká, že „míra vychýlení doprava se rovná míře vychýlení doleva; rytmus se vyrovnává“, mluví právě o Zákonu vyrovnání. Zákon vyrovnání znamená, že vychýlení jedním směrem určuje vychýlení opačným směrem. Jeden výkyv vychyluje, druhý jej vyvažuje. Na fyzické rovině vidíme mnoho příkladů tohoto zákona. Například kyvadlo hodin se kývá do určité vzdálenosti doprava a poté

stejně daleko doleva. Stejným způsobem se vyvažují i roční období. Totéž se děje v oceánu při přílivu a odlivu. Když se kyvadlo vychýlí jedním směrem jen málo, bude i jeho zpětný pohyb malý. I velké výkyvy tam a zpět jsou stejně veliké. Zákon vyrovnání se vztahuje na materiální i mentální rovinu. Takže člověk, který prožívá velké utrpení, má vzhledem k mimořádně velkým výkyvům i větší schopnost prožívat i velkou radost. Schopnost zažívat bolest a radost je v každém jednotlivci vyvážená. Hermetici učí, že předtím, než můžeme prožít velkou radost, musíme se úměrně k tomu vychýlit i k druhému pólu emocí. To však neznámá, že „po dobrém přijde špatné“. Radost je rytmický výkyv, který vyvažuje bolest, již jsme zažívali předtím v tomto nebo dřívějších životech. To vrhá nové světlo na problém bolesti.

Na základě výše popsaného procesu neutralizace, je naprosto možné - jak to už udělali mnozí - uniknout rytmickému výkyvu směrem k bolesti. Pokud se vědomě pozvedneme na vyšší mentální rovinu, vyhneme se a unikneme mnohým zkušenostem, které pocházejí z nižší roviny. Bude to od vás vyžadovat nasazení a cvičení, ale výsledky za to stojí.

11. KAPITOLA

ŠESTÝ POSVÁTÝ PRINCIP:

PRINCIP PŘÍČINY A NÁSLEDKU

PODLE PRINCIPU PŘÍČINY A NÁSLEDKU se nic neděje náhodou. Všechno ve Vesmíru má určitelnou příčinu. Pokud se zdá, že se něco stalo náhodou, znamená to pouze, že tato příčina je nepoznaná.

Příčiny nejsou tvůrci událostí nebo okolností. Jsou to dlouze zřetězené katalyzátory, poháněné obvykle názory na život a na „to, jak to je“. Jestliže jste například přesvědčeni, že vás do vašeho vysněného zaměstnání nepřijmou, nikdy se o ně ani nebudete ucházet. Přesto je toto přesvědčení pouze jedním z faktorů v řetězci příčin. Příklad: Odkud se toto přesvědčení vzalo? Jestliže řeknete: „Mí rodiče je pro mne vytvořili,“ potom se naskytá otázka, kde k tomuto přesvědčení přišli rodiče. Nemá cenu procházet celý řetězec událostí a hledat primární příčinu. Důležité a užitečnější je rozvinout vědomí tohoto principu ve vašem životě.

Bez znalosti příčiny a následku vás mohou zbytečně ovlivňovat vnější faktory, jako například přání těch, kdo na vás úmyslně zaměřují sílu. Hermetismus říká, že principy a zákony nelze změnit ani zastavit. Vy však můžete použít vyšší vůli, abyste překonali nižší vůli.

Vědomá znalost příčiny a následku doprovázená záměrem a praxí vám pomůže povznést se nad vnější vlivy. *Kybalion* říká, že tato vědomá znalost nám pomáhá stát se „hybateli hry života, místo abychom byli pouhými pěšci; abychom se stali Příčinami místo následky“.

Všímejte si všech silných myšlenek nebo pocitů, které během dne máte. Mohou to být myšlenky nebo pocity, které se prostě zdají „přijít samy od sebe“, nebo které jsou vědomě zhmotňovány

v realitě. Uvědomujte si vracející se myšlenky a pocity, zvláště pak ty, které jsou doprovázeny silnými emocemi.

Když si všimnete těchto intenzivních myšlenek a pocitů, okamžitě si vizualizujte svůj mentální kontrolní panel. Pozorujte, zda rysky na sloupcích klesly dolů, nebo zda zůstávají v reakci na vaše silné pocity nebo myšlenky nahoře. Použijte svou vůli a zvedněte všechny ukazatele, které sklouzly dolů. Čin, který posílá ukazatele vzhůru, je příčinou, která přináší žádoucí následky. Toto je klíč k božské magii!

„Každá příčina má svůj následek; každý následek má svou příčinu; všechno se děje podle Zákona; náhoda je jen název nerozpoznaného Zákona; existuje mnoho příčinných rovin, ale Zákonu nic neunikne.“ — Kybalion

Velkým šestým hermetickým principem je Princip příčiny a následku, který představuje pravdu, že Vesmírem prostupuje Zákon. Nic se neděje náhodou. „Náhoda“ ve skutečnosti ukazuje pouze na to, že existuje nerozpoznaná příčina.

Princip příčiny a následku je obsažen ve všem vědeckém myšlení a hermetičtí učitelé jej hlásali odedávna. Filozofové se odedávna na tomto principu shodují a dohadují se pouze o detailech jeho působení. Existenci Principu příčiny a následku zastávali prakticky všichni vlivní myslitelé světa.

Stačí se jen trochu zamyslet, aby bylo jasné, že žádná náhoda neexistuje. Websterův slovník definuje slovo „náhoda“ jako „něco, co se stane nepředpokládané, bez zjevného lidského záměru nebo pozorovatelné příčiny; domnělý neosobní determinant nevypočitatelných událostí“.

Jak by však takový činitel jako „náhoda“ mohl existovat nezávisle na univerzálních zákonech, řádu a kontinuitě? Takový činitel by byl zcela nezávislý na uspořádaném Vesmíru, a tudíž by mu byl nadřazen. Nic vně VŠEHO by nemohlo být mimo univerzální Zákon, protože VŠECHNO je samo Zákonem. Ve Vesmíru není prostor pro něco vně Zákona a pro něco nezávislého na Zákonu. Existence něčeho takového by způsobovala, že by všechny přírodní zákony byly neplatné, a uvedla by Vesmír do chaotického nepořádku a bezzákonnosti.

„Náhoda“ je označení odkazující k nejasným příčinám, které nevnímáme nebo nechápeme. Tohoto pojmu se často užívá k popisu házení kostkami. Ale pokaždé, když kostka padne a ukáže se určité číslo, podléhá zákonu stejně neomylnému, jako je ten, který řídí oběh planet kolem slunce. Řetězec příčin, jejichž výsledkem je, že padnou určitá čísla, zahrnuje počáteční pozici kostky, množství svalové energie vynaložené na házení, stav stolu atd. Za těmito neviditelnými příčinami jsou řetězy neviditelných předchozích příčin, které ovlivňují číslo, jež padne.

Jestliže se kostkou hází mnohokrát, výsledná čísla budou přibližně stejná. Hodíte minci do vzduchu a při dostatečném množství hodů vám „hlava“ a „orel“ padnou přibližně ve stejném poměru. Takové je působení zákona průměru. Ale jak průměr, tak jednotlivý hod spadají pod Princip příčiny a následku. Příčiny předcházející hod kostkami zabraňují, aby kostka padla jinak, než pokaždé padne. Vzhledem k těmto stejným příčinám budou následovat i stejné následky. U každé události vždy existuje nějaká příčina.

Nic se nikdy neděje bez příčiny či spíše řetězce příčin. Žádná událost nevytváří jinou událost, ale je pouze spojovacím článkem ve velkém uspořádaném řetězu událostí plynoucích z tvořivé energie VŠEHO. Existuje kontinuita mezi vším, co bylo dříve, a vším, co následuje. Z horské stěny se utrhne kámen a prorazí střechu chalupy v údolí. Na první pohled o tom mluvíme jako o náhodném následku, ale když tuto záležitost zkoumáme, zjistíme velký řetězec příčin, který je v jejím pozadí. Pršelo, na základě čehož změkla půda držící kámen a umožnila mu spadnout. Předtím tu byl vliv slunce, větru a jiných dešťů, což postupně nahlodalo skálu, takže se z ní kus odlomil. Předtím tu zase byly příčiny, jež vedly k vzniku hory a k jejímu vyzvednutí při zemských pohybech, atd. Další příčiny zahrnují faktory, které se týkají deště a střechy. Každá událost má kolísavou řadu příčin a následků.

Podobně má každý člověk dva rodiče, čtyři prarodiče, osm praprarodičů, šestnáct prapraprarodičů atd. Jestliže by jistý muž nepoznal jistou dámu již v dávné, mlhavé historii lidstva, asi byste tu nebyli. Jestliže by se tento pár nepotkal, možná my, kdo píšeme tuto knihu, bychom tu také nebyli. Vy, tato kniha a její autoři také žijí v řetězu událostí, které mají vliv na budoucnost. Rodová linie příčin v pozadí těch nejbanálnějších událostí ukazuje relativitu a souvislost všech věcí. Každá myšlenka, kterou si myslíme, a každý čin, který vykonáme, má své přímé a nepřímé následky ve velkém řetězci příčin a následků. Nic není velké nebo malé v Mysli VŠEHO, protože všechno je propojeno.

Tato diskuse může také vyvolat otázky ohledně svobodné vůle nebo determinismu. Podle hermetického učení nemá ve sporu o svobodné vůli úplnou pravdu ani jedna strana. Ve skutečnosti mají částečnou pravdu obě strany. Princip polarity ukazuje, že obě jsou polovinou pravdy na opačném konci sloupu Pravdy. Lidé jsou svobodní, a přesto spoutáni nutností.

Někteří lidé jsou v otroctví toho, co zdědili, a svého prostředí a těší se jen velice malé svobodě. Jsou smýkáni názory, zvyklostmi a myšlenkami vnějšího světa, a také svými emocemi, city a náladami. Tvrdí, že jsou svobodní a že si dělají, co chtějí, aniž by si rozebrali příčiny, proč něco chtějí dělat.

Příliš mnoho lidí se nechává strhávat jako padající kámen, jsou poslušní svého prostředí, vnějších vlivů, vnitřních nálad a tužeb druhých, kteří jsou silnější než oni. Je s nimi pohybováno jako s pěšci na šachové desce života, hrají své role a jsou odloženi stranou, když hra skončí.

Ale ti, kdo se naučili ovládat sebe samé, chápou pravidla hry. Povznášejí se nad rovinu materiálního života a kontaktují se s vyššími silami své přirozenosti. Určují své nálady, úroveň energie a polaritu, stejně jako i prostředí, které je obklopuje. Stávají se hybateli ve hře, místo aby byli pěšci - jsou příčinami, nikoli následky.

Tito mistři neuniknou příčinnosti vyšších rovin. Jednoduše pracují s vyššími zákony, a tak vládnou nad okolnostmi vyskytujícími se na nižší rovině. Tvoří vědomou součást Zákona, místo aby byli jeho slepými nástroji. Zatímco na vyšších rovinách slouží, na materiální rovině vládnou.

Na vyšší a nižší rovině stále působí Zákon. Nic takového jako náhoda neexistuje a všechno se řídí Univerzálním zákonem. Nekonečné počty zákonů jsou jen projevem Jediného velkého zákona: Zákona, kterým je VŠECHNO.

Ani vrabec se neztratí, aniž by si toho povšimla Mysl VŠEHO, a spočítány jsou dokonce i vlasy na naší hlavě ! Není nic, co by bylo mimo dosah Zákona, a neděje se nic, co by s ním bylo

v rozporu. Přesto však nejsme slepí otroci těchto zákonů. Hermetické učení říká, že lidé mohou použít Zákona k překonání zákonů. Vyšší vůle vždy převáží nad nižší.

12. KAPITOLA

SEDMÝ POSVÁTNY PRINCIP:

PRINCIP RODU

KDYŽ HERMETICI POUŽÍVAJÍ POJMU ROD, mluví o mužské a ženské energii, které se spojují, aby vznikl určitý projev neboli manifestace. Rod nemá nic společného s tělesnými pohlavními znaky.

Každý člověk, věc a situace má mužskou i ženskou energii. Žena má vnitřní mužskou a ženskou energii. Podobně to platí i o muži. Tato rovnováha mužského a ženského existuje v celém životě, od nejnepatrnějšího atomu až po nejvyšší hory. Atomy mají mužskou a ženskou energii, které vytvářejí vazby, a tak vzniká hmota. Ženské a mužské energie se ve skutečnosti stále vzájemně spojují a katalyzují a výsledkem jsou stvoření.

Mužská energie vysílá sebe samu ven do světa. Ženská energie je receptivní a přitahuje. Směrem ven se promítající mužské energie se nazývají pozitivní a přijímající ženské energie se nazývají negativní. Pojem pozitivní a negativní se neužívají v obvyklém smyslu dobrého a zlého. Označují pouze směr, kterým energie plyne, podobně jako znamení plus a minus na baterii.

Princip rodu působí na všech třech rovinách souvztažnosti: fyzické, mentální a spirituální. Na mentální rovině se mužská energie projevuje jako vědomá mysl a ženská energie je nevědomí.

Mentální rod

Hermetici rozlišují u každého člověka mezi „já“ („malým já“) a „Já“ („vyšším Já“). Vaše já je tvořeno spojením vašich nálad, mentálních stavů a těla. Je to vaše ženská energie. Vaše Já je onou bytostí ve vás, která může přimět vůlí malé já, aby jednalo podle jeho přání, tužeb a záměrů. To je vaše mužská energie.

Mnozí lidé se ztotožňují pouze se stavem svého malého já. Cítí se být obětmi a cítí se omezování proměnlivými náladami malého já. Malé já není však něco nežádoucího. Ve skutečnosti má v sobě tvůrčí energickou sílu. Malé já však potřebuje být vyváženo vyšším Já, aby mužská stránka spolupracovala se ženskou stránkou, a tak byla důsledně využívána tvořivá síla.

Ženský mentální princip (energie malého já) je receptivní a plodí nové myšlenky, které váš mužský mentální princip (energie vyššího Já) uvádí v činnost. Pokud jste schopni se neztotožňovat se svým malým já a místo toho se ztotožnit s vyšším Já, můžete potom vyslat energii k malému já

a udat mu směr. Vaše malé já a vyšší Já se potom týmově spojí, aby se úžasné nápady malého já mohly stát skutečností.

Vyšší Já je silou, která zajišťuje, aby se všechny rysy na stupnici udržovaly neustále vysoko. I v případě, že sklouznou dolů, může to vyšší Já upozorovat a napravit.

Pomocí Principu rodu lze rovněž vysvětlit a rozvíjet telepatii a další metapsychické jevy. Telepatie nastává, když jedna osoba vyšle myšlenku (což je mužský čin) a jiná osoba ji přijme (ženský čin). Telepatii lze dále zlepšit prostřednictvím praktikování receptivity, jako například tak, že požádáte někoho, aby vám pomohl, a že přitakáte darům a nabídkám pomoci.

Často se stává, že lidé, kteří jsou metapsychicky zablokováni a nejsou s to vidět nebo vnímat anděly či jiné metapsychické energie, jsou často natolik štědrými dárci, že si jen zřídka dopřejí přijímání. To způsobuje, že jsou nevyvážení, co se týče jejich mužské energie, a tak je pro ně obtížné uvolnit se a začít si uvědomovat příliv Ducha. U lidí, kteří mají soupeřivá či velice stresující zaměstnání, také často dochází ke zdůraznění mužské energie.

Další zablokování metapsychických schopností nastává, když se člověk příliš usilovně snaží o metapsychické vidění. Usilování je mužská energie. Receptivita je ženská energie, která je potřebná k přijímání metapsychických vjemů. Takže příliš mnoho mužské energie vás může zablokovat, co se týče přijímání duchovních poselství.

Nerovnováha způsobená příliš velkým množstvím ženské energie je ale stejně tak nezdravá a často má za následek pasivní osobnost, která pouze pozoruje život, místo aby jednala podle svých původních myšlenek a představ, a vyjadřovala je. Vyvážená energie je nejzdravější -jak pro rozvoj metapsychických schopností, tak pro praktikování Božské magie.

„Rod je ve všem; všechno má svůj mužský a ženský princip; rod se projevuje na všech rovinách.“
— Kybalion

Velký sedmý hermetický princip, Princip rodu, ztělesňuje pravdu, že rod se projevuje ve všem. Mužský

a ženský princip jsou všudypřítomné a působivé všech fázích jevů a na každé rovině života. Rod ve svém hermetickém smyslu není totéž co „pohlaví“ v běžném slova smyslu.

Slovo „rod“ souvisí s významy „rodit, plodit, tvořit“. Toto slovo má mnohem širší význam než pojem „pohlaví“, které se vztahuje k fyzickým rozdílům mezi samci a samicemi. Pohlaví je pouze projevem rodu na Velké fyzické rovině.

Oproti tomu důsledky rodu, jimiž je tvoření, vytváření a plození, jsou viditelné na každé rovině. Projevy Principu rodu nacházíme například mezi protony, ionty a elektrony, které tvoří základ hmoty Tyto protony, elektrony a ionty kolem sebe navzájem obíhají a vibrují na vysoké úrovni a ve velké intenzitě.

Ale vytvoření atomu je ve skutečnosti výsledkem shluku negativních elektronů a pozitivních iontů. Protony ovlivňují elektrony a způsobují, že tyto vcházejí do určitých spojení, a tak „vytvářejí“ či

„plodí“ atom. To je v souladu s nejstaršími hermetickými naukami, které vždy ztotožňovaly mužský Princip rodu s „pozitivním“ a ženský s „negativním“ elektrickým pólem.

Nepoužíváme pojmů „pozitivní“ či „negativní“ v běžném slova smyslu, kdy „pozitivní“ znamená něco skutečného a silného a „negativní“ znamená slabost. Nic není více vzdáleno skutečnosti elektrického jevu. Negativní pól baterie je ve skutečnosti pólem, skrze který se projevuje tvorba nových forem a energií. Na tom není nic „negativního“.

Věda nyní místo označení „negativní“ používá slova „katoda“. Slovo „katoda“ pochází z řeckého kořene, který znamená „potomek, cesta plození“. Katoda, neboli negativní pól, je mateřským principem elektrického jevu. Avšak místo abychom užívali pojmu „katoda“ či „negativní“, budeme, mluvíme-li o tomto pólu aktivity, užívat slovo „ženský“.

Na základě přitažlivosti ženských elektronů a mužských protonů se vytvářejí atomy. Když se ženský elektron spojí s mužským protonem, započne tvůrčí proces. Ženské částice rychle vibrují pod vlivem mužské energie a rychle kolem mužských částic obíhají. Výsledkem je zrod nového atomu, tvořeného spojením mužských protonů a ženských elektronů. Ale když se toto spojení vytvoří, atom je oddělená věc, která má určité vlastnosti. Elektrony a protony jsou neaktivnějšími pracovníky na poli přírody. Jejich spojení vytváří světlo, teplo, elektřinu, magnetismus, přitažlivost, odpor, chemickou afinitu a podobné jevy. To vše vychází z Principu rodu na rovině energie.

Mužský princip směřuje energii k ženskému principu, což nastartovává tvůrčí proces. Ženský princip vždy provádí tvůrčí práci na všech rovinách. Všechno v organickém světě se vyznačuje dvěma rody: Mužský je vždy přítomen v ženské formě a ženský v mužské formě.

Rod působí neustále a projevuje se na poli anorganické hmoty a energie. Rozsah této knihy neumožňuje důkladnou vědeckou diskusi o tomto jevu přitažlivosti a odpuzování atomů, chemické afinitě nebo přitažlivosti či soudržnosti mezi molekulami hmoty a atomovými částicemi. Tyto skutečnosti jsou však natolik dobře známy, že je zde nemusíme obsáhle komentovat. Hermetismus učí, že všechny tyto aktivity a jevy jsou projevy Principu rodu.

Navíc platí, že Zákon gravitace (té zvláštní přitažlivosti, díky níž jsou všechny hmotné částice a tělesa ve Vesmíru k sobě navzájem tendují) je jen jiným projevem Principu rodu a přitažlivé mužské a ženské energie.

Princip rodu a mentální rovina

Nyní se zamyslíme nad působením principu na mentální rovině, kde na prozkoumání čeká mnoho zajímavých skutečností.

Psychologové mluví o duální mysli, již označují za „vědomou“ a „nevědomou“. O těchto zdánlivě nových teoriích se v hermetismu hovořilo již od dávných věků. Také teorie o duální mysli souvisí s vědomou myslí a ženský princip mysli souvisí s nevědomou myslí.

Abyste do tohoto učení mohli proniknout hlouběji, obraťte svou pozornost dovnitř ke svému JÁ přebývajícimu ve vás. Existenci tohoto JÁ dokládá vaše vědomí prostřednictvím pocitů,

myšlenek a vět obsahujících „JÁ jsem“. Soustředte se ještě trochu déle a uvědomíte si, že toto „JÁ jsem“ lze rozdělit na dvě oddělené části. Přestože tyto dvě části pracují unisono, ve vědomí mohou být odděleny.

Zatímco zpočátku se může zdát, že existuje pouze „já“, po pečlivějším zkoumání se ukáže, že je tam „já“ i „Já“. Tato mentální dvojčata se liší svými vlastnostmi a zkoumání tohoto jevu osvětlí mnohé z problémů mentálního vlivu.

Začněme úvahou o malém já, které se obvykle mylně považuje za vyšší Já, a to tak dlouho, dokud se nedostanete ve zkoumání dále do zákoutí vědomí. Vaše malé já sestává z vašich pocitů, znalostí, chutí, vkusu, z toho, co máte a nemáte rádi, z vašich zvyků a typických vlastností, které tvoří vaši osobnost. To je „já“, které znáte vy i ti druzí. Emoce a city malého já se mění a podléhají Principu rytmu a Principu polarity, což se projevuje kolísáním citů od jednoho extrému k druhému.

Někteří lidé se mylně domnívají, že „malé já“ sestává pouze z jejich těla a fyzických chutí. Ale ti, kdo se pozvedli ve svém vědomí, jsou schopni oddělit své „malé já“ od představy těla. Jsou s to správně identifikovat tělo jako „přináležející k“ mentální části sebe. Existuje však ještě vyšší úroveň, jejímž prostřednictvím se lze dívat na „malé já“. Místo abyste se identifikovali se svými pocity a osobností, můžete je chápat jako aspekty v sobě, ale takové aspekty, které ve skutečnosti „Vámi“ nejsou.

Vzhledem k tomu, že tyto pocity a jiné stavy vytvořila vaše mysl, můžete je změnit svou vůlí. Poté, co se naučíte pozvednout své nálady a názory tak, jak chcete, přestanete se ztotožňovat se svými mentálními stavy, emocemi, city, zvyky, vlastnostmi a dalšími osobními mentálními náležitostmi. Uložíte je stranou do sbírky kuriozit a břemen. Je jasné, že to vyžaduje velké mentální soustředění a schopnost mentální analýzy. Přesto je tento úkol pro pokročilého studenta zvládnutelný, a dokonce i ti, kdo ještě nejsou tak pokročilí, si mohou představit, jak tohoto procesu dosáhnout.

Jakmile dojde k tomuto odstupu, zjistíte, že máte „já“, které má dvojitý aspekt „vyššího Já“ a „malého já“: „malé já je mentální luno, které vytváří myšlenky, představy, emoce, city a další mentální stavy. Malé já dodává vědomí tvůrčí nápady a inspiraci všeho druhu. Jeho schopnosti tvůrčí energie jsou ohromné. Přesto musí malé já dostávat energii od svého společníka „vyššího Já“ (či od vyššího Já jiného člověka), aby se jeho mentální výtvořiny manifestovaly v realitě.

Existuje ve vás určitý aspekt, který může vůlí přimět vaše malé já, aby jednalo určitými způsoby. Tentýž aspekt také stojí stranou a je svědkem vašich mentálních výtvořin. Tento aspekt se nazývá vaším „vyšším Já“. Je to součástí vás, v níž můžete spočinout myslí, protože vyšší Já není zapleteno do neustálého vytváření myšlenek jako malé já. Vyšší Já pomáhá malému já uvést jeho myšlenky do pohybu tak, že mu vysílá potřebnou energii. Vyšší Já uskutečňuje vůlí myšlenky malého já v realitě.

Vyšší Já představuje mužský princip mentálního rodu a malé já ženský princip. Vyšší Já je lidský aspekt Bytí, kdežto malé já je aspekt Stávání se. Společná tvorba vašeho mužského a ženského mentálního principu představuje tentýž proces, jakého se používá, když Mysl VŠEHO tvoří Vesmíry. Tyto dva příklady se vzájemně podobají, ale velice se liší svým stupněm podle Principu souvztažnosti: „Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře.“

Mužský a ženský princip - „vyšší Já“ a „malé já“ - jsou klíčovými pojmy k porozumění mentálním a metapsychickým jevům.

Ženský princip má vždy tendenci přijímat dojmy, kdežto tendence mužského principu se vždy ubírá směrem dávání nebo projevování. Ženský princip má různorodější pole působnosti než mužský princip. Ženský princip provádí práci tvoření nových myšlenek, pojmů a představ včetně práce imaginativní. Mužský princip se spokojuje s prací „vůle“ ve svých různých fázích. Ale bez aktivní pomoci mužského principu se může ženský princip pasivně spokojit s vně vytvořenými mentálními obrazy, místo aby produkoval originální, vnitřně vzniklé mentální výtvořky.

Ti, kdo neustále zaměřují pozornost a myšlení na nějaký předmět, aktivně zapojují oba mentální principy. Používají ženský princip k mentálnímu plození a mužský vůle při stimulaci a dodávání energie tvůrčí části mysli. Mnoho lidí přehlíží mužský princip. Spokojují se s tím, že žijí podle myšlenek a představ zasazených do jejich „malého já“ „vyšším Já“ jiných lidí.

Princip rodu je rovněž klíčem k pochopení různých metapsychických jevů, které se označují jako telepatie a hypnóza. Telepatie nastává, když se vibrační energie mužského principu promítá směrem k ženskému principu druhé osoby, a ta promítnutou energii přijme a zpracuje. Hypnóza funguje stejně. Mužský princip hypnotizéra namíří proud vibrační energie či sílu vůle směrem k ženskému principu druhého člověka. Ten přijme tuto energii a následně jedná a myslí jinak. Myšlenka vložená do mysli druhého člověka roste a rozvíjí se a nakonec se považuje za legitimního potomka druhé osoby.

Abyste důsledně používali svou mužskou sílu vůle, vyžaduje to praxi a sílu. Ale tato námaha stojí za to, protože uvede jinak pasivní ženskou tvořivost v činnost. Jakmile začnete pravidelně pracovat se svou mužskou silou vůle, budete méně potřebovat a podléhat mužské síle vůle druhých lidí. Jinými slovy, najdete svou nezávislost myšlení, financí a svobodu prostřednictvím aktivace Principu rodu v sobě.

Silní muži a ženy světa projevují svou mužskou sílu vůle a jejich síla materiálně závisí na této skutečnosti. Místo aby žili pod vlivy, které na jejich mysl vykonávají druzí, ovládají svou mysl svou vlastní vůlí. Získávají žádoucí mentální představy a mají možnost ovlivňovat mysli druhých. Silní lidé implantují semínka svých myšlenek do mysli mas lidí a způsobují, že tyto masy myslí v souladu s touhami a vůlí silných jedinců. Příliš mnoho lidí je jako ovce, a nikdy nezplodí vlastní myšlenku ani nepoužívá svých vlastních sil mentální aktivity. Jestliže by zrodili svůj mužský princip, odešli by ze stáda a byli by svými vlastními pastýři.

Projevů mentálního rodu si lze všimnout všude kolem nás v každodenním životě. Magnetické osobnosti jsou ty, které používají mužský princip k tomu, aby vtiskli své myšlenky druhým. Herec, který přivede lidi k pláči, když chce, zapojuje tento princip a totéž dělá i úspěšný řečník, státník, kazatel, spisovatel anebo jiné veřejné postavy. Zvláštní vliv, který tito lidé vykonávají na druhé, je způsoben právě projevy mentálního rodu v oblasti vibrací, které jsme právě popsali. Tento princip je tajemstvím osobního magnetismu a vlivu, stejně jako jevu zvaného hypnóza.

Dodávání energie ženskému principu pomocí vibrační energie mužského principu je v souladu s univerzálními zákony přírody. Samotné stvoření Vesmíru se řídí stejným Principem rodu stejně jako všechny tvůrčí projevy na duchovní, mentální a fyzické rovině: „Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře.“

Když člověk jednou uchopí a porozumí principu mentálního rodu, porozumí i různým psychickým i metapsychickým jevům. Tento princip působí v praxi, protože vychází z univerzálních

zákonů života. S pomocí Kybalionu můžete přistoupit novým způsobem k jakékoli okultní knihovně. Uvedené principy, formulované ve starém Egyptě osvětlují mnoho témat dosud považovaných za příliš tajemné. A to je účelem této knihy.

Nesnažíme se předkládat nějakou novou filosofii, nýbrž poskytujeme náčrt velkých dávných velkých nauk, který objasní jiná učení. Kéž tyto nauky slouží jako Velký usmiřovatel různých teorií a protichůdných učeních. Vždyť jsou všechny stejné, jak nám připomíná Princip polarity.

DOSLOV

HERMETICKÉ AXIOMY

Kybalion nabízí filosofický i praktický pohled, který vám může pomoci při jakémkoli snažení. Sedm principů pomáhá zmapovat teritoria emocí, zdraví a materiálního aspektu života. Čím více tyto principy zkoumáte, tím víc jejich příkladů vidíte v běžných situacích. To je moment, kdy vám hermetismus začne dávat smysl a stane se součástí vašeho života. Jakkoli mohou znít formulace a diskuse *Kybalionu* vznešeně, jsou ve skutečnosti velice zemité.

Hermetismus přináší dobrou zprávu, že váš život může být naplněn vším, co je žádoucí, že hladina vašich nálad a energie se může stále zvyšovat a že máte všechny prostředky k tomu, abyste žili tvořivým a bohatým životem.

Protože všechno v životě je výtvozem vaší mysli, můžete použít nástrojů hermetismu, abyste provedli změny, po nichž toužíte. Například:

- Kdykoli zažíváte rozčilující situaci, připomeňte si, že jestliže je přítomno negativní, tak musí být přítomno i pozitivní.
- V duchu zkontrolujte na mentální řídicí desce sloupec, který vládne situaci. Vytlačte rysky až nahoru (nebo vzhůru až tam, kam vám dovolí víra). To je vizuální manifestace hermetického Zákona neutralizace, podle kterého můžete použít svou vůli a rozhodnout se proti stahování své nálady, energie nebo situací dolů. Když se vaše myšlenky pozvednou, přitáhnete žádoucí výsledky a způsobíte, aby se projevíly v realitě (tj. manifestujete je).
- Pokračujte v monitorování sloupce, abyste zajistili, že rysky v každé oblasti svého života zůstávají vysoko. To vám pomůže transmutovat nežádoucí situace v situace žádoucí, a to aniž byste se vyčerpali námahou.

A co andělé, archandělé, bohyně, nesmrtelní mistři a další duchovní pomocníci? Jak dosvědčuje *Kybalion*, mé vlastní knihy i zkušenosti mnoha jiných lidí, tyto nebeské bytosti se velice angažují v našich životech. Žijí na třetí úrovni Ducha, ale vzájemně reagují s fyzickou i mentální úrovní.

Vzhledem k tomu, že vibrují na vyšší frekvenci než hmota nebo mysl, může nám říše andělů a nesmrtelných mistrů pomoci se povznést. Již tím, že myslíte na anděly a božstva, se vaše myšlenky pozvednou na vyšší frekvenci. Můžete rovněž tyto bytosti požádat, aby vám pomohly udržovat rysky na vaší mentální řídicí desce vysoko.

Kromě toho vám může hermetický Princip rodu pomoci zplodit nové myšlenky a posléze je i uskutečnit. Tento princip vám může pomoci překonat sklony k pochybování o sobě nebo k odkládání.

Vaše vnitřní ženská energie je receptivní a věčně trpělivá, což je důvod, proč se někdy jeví jako pasivní a nemotivující. Podobně jako satelitní přijímací anténa je i ona napojena na kolektivní nevědomí, kde se rodí úžasné nové myšlenky, zlepšení a inspirace. Takže vaše vnitřní žena se podobá citlivé a kreativní umělkyni, která má skvělé nápady, ale neumí je realizovat.

Vaše mužská vnitřní energie zase velice ráda jedná. Její energie je dávající a entuziastická, a proto se někdy zdá, že příliš tlačí a chce ovládat. Je to čistě jednání bez inspirace. Žít pouze v jedné, nebo druhé energii vytváří nezdravou nerovnováhu.

Ale představte si, že by vaše vnitřní citlivá umělkyně - se všemi svými vynikajícími nápady - pracovala v týmu s vaším vnitřním mužem. Vypadalo by to, jako když umělkyně a manažer+hledač talentů+producent spolu vytvoří nedostižný tým !

Vaše ženská energie dostává božsky inspirované nápady, jež poté uskutečňuje mužská energie. Váš vnitřní muž vdechuje do těchto ženských myšlenek život či Ducha. Rytmus mužského a ženského je přirozený, pokud není blokován strachem nebo negativními zkušenostmi či soudy o jednom nebo druhém rodu.

Jedním způsobem, jak zažívat důsledně vyváženou mužskou a ženskou energii, je začít každý den dávat i přijímat. Každý den dejte něco (čas, peníze, přátelská slova a tak dále) bez jakéhokoli lpění na následné chvále, odměně nebo vděčnosti od příjemce. To zapojí zdravým způsobem do práce vaši mužskou energii. Také si osvojte každodenní zvyk přijímat, aby se vaše energie udržela živá a probuzená. Přijímejte s vděčností a děkujte bez omlouvání nebo pocitu viny za dary a dárky, jichž se vám dostává.

Vaše vnitřní žena je tiše otevřená šepotu, který jí sděluje božsky inspirované nápady. Její týmový spolupracovník, vnitřní muž, je připraven s láskou proměnit tyto myšlenky v čin. Toto je ona mystická svatba, o níž stále mluvili mudrci. Tohle je jiskra božské magie.

Jste jak veleknězi, tak velekněžkami, čaroději i čarodějkami. Máte schopnost - právě teď - učinit v životě svém i v životě těch kolem vás velké zázraky. Jste provždy božští mágové. Nechtě se s pomocí sedmi hermetických principů vždy radujete z plodů těchto darů!

*„Vlastnit Poznání, které nedoprovází jeho projevení v realitě a v činu, je jako kupení drahých kovů: marnost a bláhovost. Poznání je stejně jako bohatství určeno kužívání. Zákon užívání je univerzální a ten, kdo ho porušuje, trpí příčinami svého konfliktu s přírodními silami.“ —
Kybalion*

Výše uvedená důrazná pasáž z Kybalionu se vztahuje k Zákonu používání. Tento zákon praví, že poznání bez používání a vyjádření je marnost, která nepřinášíme dobrého jeho vlastníkov ani lidskému pokolení. Dejte si pozor na mentální lakomost, kdy byste hromadili své nápady a inspirace. Místo toho činem vyjádřete to, co jste se poznali. Studujte axiomy v Kybalionu, ale také je uplatňujte v praxi.

V dobách náboženské netolerance se hermetické nauky udržovaly bezpečně uzavřené v myslích jejich učitelů a studentů. Ale Hermés chtěl, aby se tyto principy vyučovaly, studovaly a praktikovaly.

Níže uvádíme některé další důležité hermetické axiomy z Kybalionu a několik doprovodných komentářů. Osvojte si je, praktikujte je a používejte je, protože nebudou vaše, dokud je nezačnete používat.

„Když chcete změnit svou náladu nebo mentální stav, změňte své vibrace.“ — Kybalion

Můžete změnit své mentální vibrace tak, že nasměrujete svou vůli a svou pozornost směrem k žádoucnějšímu stavu. Vůle nasměrovává pozornost a pozornost mění vibrace. Kultivujte Umění pozornosti prostřednictvím vůle a zmocníte se tajemství ovládnání nálad a mentálních stavů.

„Abyste zničili nežádoucí frekvenci mentálních vibrací, uveďte v činnost Princip polarity a soustřeďte se na opačný pól k onomu pólu, který si přejete potlačit. Zlikvidujte nežádoucí tak, že změňte jeho polaritu.“ — Kybalion

Tohle je jeden z nejdůležitějších hermetických receptů. Vychází ze skutečně vědeckých principů. Ukázali jsme vám, že mentální stav a jeho opak jsou pouze dva póly jednoho a že pomocí Mentální transmutace lze změnit polaritu. Tento princip znají psychologové, kteří jej používají při zbavování se nežádoucích zvyků tak, že vyzývají své studenty, aby se soustředili na opačnou kvalitu.

Jestliže jste bázlivi, neztrácejte čas snahou „zbavit se“ strachu. Místo toho pěstujte odvahu a strach zmizí. Je to podobné, jako když se rozsvítí světlo, aby se osvětila místnost, místo aby se bojovalo proti tmě.

Abyste zažehnali negativní kvalitu, soustřeďte se na pozitivní pól téže kvality a vibrace se postupně změní z negativních na pozitivních, až nakonec budou polarizovány na pozitivním pólu, a ne na negativním. Platí rovněž opak, jak mnozí zjistili ke své lítosti, když si dovolili vibrovat příliš trvale na negativním pólu věcí.

Pomocí změny polarity můžete ovládat své nálady, změnit své mentální rozpoložení, přetvořit svou povahu a budovat si charakter. Mnohé z mentálního mistrovství hermetismu pochází z tohoto uplatňování polarity v praxi, což je jeden z důležitých aspektů mentální transmutace. Zapamatujte si tento axiom z Kybalionu: „Mysl (stejně jako kovy a živly) lze transmutovat z jednoho stavu do druhého, z jednoho stupně do druhého, z jednoho pólu v druhý, z jedné vibrace do druhé.“

Zvládnutí polarizace je mistrovstvím mentální transmutace neboli mentální alchymie. Dokud si neosvojíte umění změny své vlastní polarity, nebudete schopni ovlivnit ani své okolí. Porozumění tomuto principu vám umožní změnit svou polaritu stejně jako polaritu druhých, pokud se budete věnovat péči, studiu a praxi, jež jsou nezbytné ke zvládnutí tohoto umění. Princip opravdu platí, ale výsledky závisejí na vaší vytrvalé trpělivosti a praxi.

„Rytmus lze zneutralizovat uplatněním Umění polarizace.“ — Kybalion

Jak jsme vysvětlili již v předchozích kapitolách, Princip rytmu se projevuje na mentální i fyzické rovině. Zarážející střídání nálad, citů, emocí a dalších mentálních stavů je způsobeno houpáním mentálního kyvadla dopředu a dozadu, což nás přivádí od jednoho extrému k druhému.

Zákon neutralizace vám umožňuje překonat působení rytmu ve vědomí. Jak jsme již vysvětlili, existuje vyšší a nižší rovina vědomí. Když se mentálně pozvednete a udržíte na své vyšší rovině vědomí, vyhnete se zpětnému výkyvu do nižší úrovně vědomí. Prostřednictvím volního aktu se polarizujete na Vyšším Já, což zvýší vaše mentální vibrace nad nižší rovinu vědomí. Pozvednete se nad houpání kyvadla a necháte ho kývat pod vámi.

Můžete se polarizovat na pozitivním pólu své bytosti, na pólu „Já jsem“, a nikoli pólu vaší osobnosti. Můžete odmítnout a popřít působení Rytmu. Toto rozhodnutí vás pozvedne nad vyšší rovinu vědomí. Stůjte pevně ve svém Prohlášení bytí, když necháváte kyvadlo, aby se pohybovalo zpět k nižší rovině, aniž by to na vás mělo nějaký dopad. To se podařilo všem, kdo dosáhli jakéhokoli stupně sebeovládání, ať již pochopili zákon, nebo ne. Takoví lidé jednoduše odmítají výkyvy dané kyvadlem nálad a emocí a zůstávají polarizováni u pozitivního pólu.

Tento proces neznamena, že zrušíte Princip rytmu, protože to je nemožné. Jen prostě překonáte jeden zákon tím, že jej vyvážíte protiváhou jiného zákona tak, abyste si udrželi emoční rovnováhu. Zákony rovnováhy a protiváhy působí na mentální a na fyzické rovině. Když porozumíte těmto principům a budete s nimi pracovat, bude to vypadat, že jste zrušili přírodní zákony. Ale ve skutečnosti pouze praktikujete protiváhu. Stoupáte na vyšší rovinu kauzality, což působí jako protiváha zákonů nižších rovin kauzality.

Nic neunikne Principu příčiny a následku, ale existuje mnoho rovin kauzality a člověk může používat zákony vyšší roviny, aby překonal zákony roviny nižší.“ — Kybalion

Tím, že se pozvednete nad úroveň běžných příčin, stáváte se sami Příčinou, místo abyste byli pouze „zapříčiňováni“. Když zvládnete své nálady a pocity, a proto zneutralizujete Rytmus, uniknete v běžné rovině Příčině a Následku. Příliš mnoho lidí se nechá pouze unášet, jsou poslušni svého okolí, druhých se silnější vůlí, následků zděděných sklonů a dalších vnějších příčin, které s nimi posunují na šachovnici života jako s pěšci.

Když se však povznesete nad tyto ovlivňující příčiny, budete se těšit vyšší rovině mentální činnosti. Tím, že ovládáte své nálady, city, impulsy a pocity, projevujete nové kvality a síly, které vám pomohou překonat vaše běžné prostředí a stát se hráči namísto pěšci. Takto hrajete hru života inteligentně a už nejste manipulováni vnějšími vlivy, silami, vůlemi. Používáte Principu příčiny

a následku, místo abyste jím byli sami používáni.

Samozřejmě, dokonce i avataři podléhají projevům tohoto Principu na vyšších rovinách. Ale na nižší rovině činnosti jsou pány, nikoli otroky. Jak se praví v Kybalionu: „Moudří slouží na vyšší rovině, ale vládnou na nižší. Jsou poslušni zákonů, které přicházejí shůry. Ale na své vlastní rovině a na rovinách pod nimi vládnou a přikazují. A přesto, takto činíce, se neprotiví Principu, nýbrž tvoří jeho součást.

*Moudrý člověk je v souladu se Zákonem a rozumí jeho pohybům, používá ho, místo aby byl jeho slepým otrokem. Zkušený plavec plave tu jedním, tu oním směrem, odplouvá a zase se vrací podle libosti, a není jako kus dřeva, které je zmítáno sem a tam. Ale plavec i kus dřeva podléhají Zákonu. „Ten, kdo tomu rozumí, je na cestě k Mistrovství.“ — **Kybalion***

A na závěr si zopakujme tento hermetický axiom:

*„Pravá hermetická transmutace je mentálním uměním.“ — **Kybalion***

Proces ovlivňování vašeho prostředí se děje prostřednictvím mentální síly. Vzhledem k tomu, že Vesmír je cele mentální, je logické, že mu lze vládnout jedině mentálně.

Tato pravda vysvětluje všechny jevy a projevy různých mentálních sil, které se vyučují a studují. V každém jevu a učení je stále přítomný Princip mentální podstaty Vesmíru. Jestliže je Vesmír mentální, pak z toho vyplývá, že Mentální transmutace musí měnit podmínky a jevy Vesmíru. Jestliže je Vesmír Mentální, musí být Mysl nejvyšší silou ovlivňující jeho jevy. Jestliže pochopíte toto, pochopíte, a budete konat „zázraky“.

*Pamatujte: „Všechno je Mysl; Vesmír je Mentální.“ — **Kybalion***

O AUTORCE

DOREEN VIRTUE, PH. D., je metafyzickou čtvrté generace a zároveň doktorkou psychologie. Je také dlouhodobou studentkou filosofických oborů, které začala studovat jako svůj vedlejší obor už během svého prvního vysokoškolského studia. O Hermovi a hermetických naukách vyučuje ve svých mezinárodních dílnách a věnuje se mu ve svých knihách *Léčení s anděly* a *Bohyně a andělé*.

Vystupovala mj. v pořadech americké televize CNN *Oprah*, *Good Morning America*, v britském pořadu *Richard & Judy*, australském pořadu *Kerri-Anne* a dalších médiích.

Máte li zájem o bližší informace o jejích dílnách, knihách a dalších aktivitách, navštivte prosím stránky: www.AngelTherapy.com